

INTERNATIONAAL

Home Sweet Home voor buitenlandse doctorandi? **7**

SOCIAAL

Raoul Hedebouw (PVDA): "CD&V maakt zichzelf kapot" **8**

STUDENT

Dulci verhuist naar Naamsestraat **13**

CULTUUR

De zandstormen van Tinariwen **16**

Beeld—Hand in hand

Ook Leuven ontsnapte niet aan de nationale staking. Zo vormden medewerkers en sympathisanten van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk een mensenketting. Lees het volledige verslag van onze fotografen en medewerkers op **pagina's 10 en 11**. (Foto: Kalina De Blauwe)

RAAD VAN BESTUUR ONDER VUUR

Hervorming VVS dringt zich op

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) komt onder vuur te liggen van meerdere studentenraden. Een herwerking van hun statuten dringt zich op. Mogelijk wordt de rol van de raad van bestuur sterk ingeperkt.

KORNEEL DE SCHAMP

Dat de Studentenraad KU Leuven problemen had met VVS is al langer bekend. Enkele weken terug moesten VVS-voorzitter Bram Roelant en bestuurslid Gert-Jan Sprangers hun beleid nog komen verantwoorden voor de Algemene Vergadering (AV) van de Studentenraad (zie *Veto 4110*). Een motie van wantrouwen vanuit de Studentenraad KU Leuven tegen Sprangers kwam uiteindelijk niet ter stemming (zie *Veto+ 6/12*) op de AV van VVS.

Vrijdag kwam alles opnieuw voor op de AV van de Studentenraad. Hoewel de faculteiten Rechtsgeleerdheid en Ingenieurswetenschappen pleitten om uit VVS te stappen, gaf de rest van de AV daar geen gehoor aan. Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, legt uit: "We hebben beslist om de hand te blijven reiken naar de andere studenten-

raden omdat we nog altijd geloven in samenwerking met hen. Op die manier kunnen we VVS ook hervormen. Dat zullen we doen door zelf intern na te denken hoe we VVS kunnen veranderen en dat dan ook te bespreken met de andere studentenraden."

Transparantie

De Studentenraad KU Leuven stuurt duidelijk aan op een verminderde rol van de raad van bestuur van VVS. Verslyppe: "We willen de

"We lazen vooral een oproep tot constructieve dialoog. We kunnen hier enkel sterker uitkomen"

BRAM ROELANT (VOORZITTER VVS)

rol van de raad van bestuur zeker verminderen. VVS is uiteindelijk het overlegplatform van de verschillende studentenraden. Dat moet wel voor een deel gecoördineerd worden, maar dat moet in beperkte mate zijn. VVS mag geen beleid voeren dat los komt te staan van de studentenraden. We zien een raad van bestuur die te veel een eigen koers wil varen en een AV die te weinig betrokken wordt."

"VVS moet terug van alle studentenraden worden. Het moet gaan om transparantie en communicatie voor alle studentenraden en alle studenten, die zich niet zouden mogen afvragen waar VVS mee bezig is of waar het hun standpunten vandaan haalt."

Draagvlak

Draagvlak bij de andere studentenraden lijkt er alvast te zijn.

Zowel de studentenraden van de UGent, UHasselt als UAntwerpen gaven recent aan uit te zijn op hervormingen. Quinten Verlinden, voorzitter van de Studentenraad UAntwerpen, verduidelijkt: "We stuurden een

bleem met hoe die geleid werd (door voorzitter Roelant, red.). Ook de communicatie naar de studentenraden is niet optimaal. Ze hebben beloofd om er aan te werken dus hopelijk komt er iets uit."

"We zien een raad van bestuur die te veel een eigen koers wil varen en een AV die te weinig betrokken wordt"

ANDRIES VERSLYPPE (STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

open brief naar de raad van bestuur en de voorzitters van de andere studentenraden. Het is duidelijk dat er problemen zijn. Andere studentenraden zeggen dat ook. Vooral de communicatie kan veel beter. Daardoor viel ook de standpuntinname vaak in het water."

Dat beaamt ook Dorien Eerdeken, voorzitter van de Studentenraad UHasselt. Zij stuurden een open brief. "Die ging vooral over de afgelopen vergadering waar de motie voorkwam. We hadden voornamelijk een pro-

De Gentse Studentenraad (GSR) komt ook met een aantal hervormingsvoorstellen. Voorzitter Jelle Heyvaert: "Wij zoeken naar een studentenvertegenwoordiging die haar leden zoveel mogelijk betreft op alle niveaus, en we hebben soms het gevoel dat deze periode, waarschijnlijk ook door de drukte, moeilijker verlopen is." Heyvaert wenst niet in detail te gaan over de plannen van GSR, "omdat dat het overleg in gevaar zou kunnen brengen."

Lees verder op pagina 3

Debat

Opinie

Splinter

Staken moet steken

Honger is de beste saus. Deze *Veto* landt een dag later aan alle Alma's, aula's en in je digitale brievenbus. Staakten we mee? Ook al worden we vaak voor *sos-senkrant* versleten, nee.

Zelf beklommen we al lang geen barricades meer. Maar een blokkade van het industrieterrein zette onze drukker met de rug tegen de muur.

Niet alleen onze drukker, maar heel wat Belgen stonden gisteren noodgedwongen stil op een oprit, op een perron of aan het piket. "Een aantal jongeren heeft het gehad," lezen we dan ook in *De Standaard*. "Ze hebben de Werkbond opgericht, als tegenhanger voor de vakbonden." Belangrijkste eis? Minimale dienstverlening en vrije toegang tot bedrijven.

"Onze leden zijn heel divers," liet voorzitter Bert Schelfhout in dezelfde krant optekenen. Bert is een geëngageerde jongen. Zo is hij ook voorzitter van Jong VLD. Alle oprichters van de Werkbond lopen trouwens over van engagement. Toevallig allemaal als bestuurslid van Jong VLD. Het soort diversiteit waar de Rotaryclub alleen van kan dromen.

De meerderheid is student of werkt voor moederpartij Open Vld. Benieuwd welk stakingspiket hun toegang tot de kantoren verspert. Als de vakbonden de gewapende arm van de Parti Socialiste zijn, zoals een schuimbekkende Bart De Wever schreeuwt, wat is de Werkbond dan? De gemanicuurde guerrilla van Open Vld?

Maar *passons*. Over naar de inhoud. Bert en de Werkbonders hebben de mond vol van het recht op werken. Blijkbaar geldt dat niet voor de 600.000 werklozen in dit land, merkt Raoul Hedebouw (PVDA) in deze *Veto* schamper op. Toen Philips vorige vrijdag een op de tien werknemers van haar Turnhoutse vestiging afdankte, hoorden we evenmin de Werkbond. Vervelend wanneer een marxist een punt maakt, niet? Zoveel fijner toen ze nog geilden op goelags en Stalin goedpraatten.

Beste Bert, vakbondslui zetten stakingsposten niet voor de lol op. Misschien lijkt kleumen rond een brandend palet aan het piket, lauwe pils in de hand, jullie Werkbonders een dag vol vermaak. Hockey en cava gaan ook zo vervelen. Maar syndicalisten zitten heus liever in hun knusse zetel thuis, met Ben Crabbé op de buis.

Staken moet steken. Jammer genoeg wordt alleen wie economische brokken maakt gehoord.

Wanneer werkgevers ongemoeid hun personeel kunnen afdreigen en stakingbreker kunnen spelen, steken stakingen niet meer. Gisteren dokte BASF Antwerpen 250 euro per werkkraft die de staking brak. Achttien bussen reden onder politiebegeleiding - bedankt burgemeester Bart - de haven binnen. Daarom blijft het stakingspiket als sta-in-de-weg een bittere noodzaak.

Weet je waar vakbondsafgevaardigden liefst van al vertoeven? Aan de onderhandelingstafel. Maar De Wever, Rutten en de hunnen poken het vuur liever nog wat hoger op. Laat de deurwaarders, of nog liever, de hondenbrigades, los!

Dat terwijl op het bestuur van Jong VLD na ondertussen zowat iedereen een vermogensbelasting ziet zitten. Dagelijks duikt een of andere schimmige belastingdeal op in dit ietwat breed uitgevallen Monaco aan de Noordzee. Minder stijl, evenveel diefstal.

Of aan de horizon het compromis alsnog lonkt? Vorige vrijdag doceerde professor Frank Vandembroucke in *Terzake*. De N-VA zal nooit toegeven, vreest hij. Houdt de regering mordicus stand, wars van alle protest? Punten voor Bart. Kapt MR met de kamikaze? Of vindt CD&V alsnog haar fameuze "sociale gelaat", ergens in een bestofte la, en valt zo de regering? Ultiem bewijs dat België niet werkt. Nog meer punten voor Bart.

Ach, de zoveelste gefrustreerde socialist die spoken ziet. Of laat ons dat hopen. Voor de hete herfst een nog woeligere winter en bloedige lente baart.

SAM RIJNDERS

De Splinter bevat de mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat Kerstmis, christelijk feest of heidense party?

Daar is de Kersttijd weer, en tegelijk duiken her en der ook kerststallen op naast Santa Claus. Hoe staat het eigenlijk met dat christelijk karakter van het Kerstfeest. Een must of niet? **KORNEEL DE SCHAMP**

Rector Rik Torfs

"Ik ben echt katholiek en vind dat christelijk karakter het enige belangrijke aan Kerstmis. Ik ben niet zo'n fan van allerlei rituele feesten. Ik weet ook wel dat Kerstmis ondertussen een feest is waar een commerciële kant aanzit en de mensen gewoon gezellig samen willen zijn met familie. Dat zijn aspecten die ook wel zie, maar ik vind die niet zo interessant. Het feest om het feest zal ik altijd proberen te ontlopen. Het Kerstfeest heeft een grote sentimentele waarde, maar dan vind ik Pasen of Pinksteren belangrijkere feesten, die ook in een mooier seizoen vallen. Dan is het mooier weer. Het is een pauze geworden, uitrusten voor veel mensen. Maar toch vind ik Jezus belangrijk. Maar ik ben ook helemaal achterlijk he, ik ben een wekelijks kerkganger. (lacht)"

Dirk Verhofstadt, professor UGent en vrijzinnige

"Het staat iedereen natuurlijk vrij Kerstmis te vieren hoe hij of zij dat wil. Het is een belangrijke dag voor het christendom, maar anderen kunnen dat natuurlijk ook vieren. Er zijn de andere, historische betekenissen die vroeger aan Kerstmis werden gegeven. Vroeger was dat op 21 december, de kortste dag van het jaar. Ook die dag wordt nog steeds door enkelingen gevierd. Maar er zijn ook vrijzinnigen die dat op Kerstmis vieren, of die dat vieren uit een vorm van traditie."

"Zelf kom ik ook samen met de familie. Ook zilver uit praktisch oogpunt: mensen hebben dan net verlof en kunnen samenkomen. Maar of dat nu op Kerstmis valt of op tweede Kerstdag maakt weinig uit. Dat is een dag als alle andere. Elke dag zou een periode van barmhartigheid moeten zijn, dat hoeft dan niet per se op Kerstmis te zijn."

Lezersreacties

Frank Pietermaat (via Facebook): "Het gaat om de cadeaus, duuuuuuuuh."

Jakob Werbrouck (via Facebook): "Het is vooral een moment van intens bezinnen over de feitelijke grondslag van de benaming 'naaldboom' wanneer je na afloop van de feestdagen die boom dicht bij je neemt en naar buiten sleurt/ trekt/duwt"

Stef Bruynseels (via Facebook): "Ik ga elk jaar naar de nachtmis van de scouts. Die heeft wel relatief weinig christelijke waarde aangezien de kerstman op het einde van de mis fortune-cookies geeft aan iedereen en er meer en beter gezongen wordt dan tijdens een gemiddelde Letteren-cantus."

Tot 9 februari 2015 gaat Veto in winterslaap. We wensen onze lezers veel succes met hun examens en prettige feestdagen!

De redactie

Veto zet recht

Het interview met GAIA-voorzitter Michel Vandebosch (Veto 4111, p. 12) bevatte enkele fouten. De aangepaste versie vindt u op onze website.

Johan Van Reeth van studie bureau BUUR geeft volgende reactie op ons artikel over de Hertogensite (Veto 4111, p. 9): "De eerste studie raadde hoogbouw in het historisch stadscentrum af, maar de Hertogensite is letterlijk een grensgeval. Daar zien we wel mogelijkheden voor hoogbouw, om meer ruimte voor groen en openbare voorzieningen vrij te maken."

Onderwijs

NOTEREN OP EEN LAPTOP BELEMMERT DE LEERERVARING

Laptops verlagen mogelijk onderwijskwaliteit

Steeds meer studenten noteren op hun laptop in de les. In Groningen onderzoeken professoren of dat het onderwijs negatief beïnvloedt.

LISANNE VAN DER MEIJDE

Twee professoren van het departement Kunsten, Cultuur en Media van de Rijksuniversiteit Groningen, Annelies van Noortwijk en Julian Hanich, vermoeden dat het gebruik van laptops in de les de kwaliteit van het onderwijs niet ten goede komt. Daarom verbanden ze bij wijze van experiment voor één semester alle laptops uit hun leslokalen.

“Toen we ons nieuw beleid voorstelden aan de studenten vonden ze het meteen een goed idee. Er waren er een paar die vonden dat hun vrijheid werd weggenomen, maar de meesten waren voorstander. De internationale studenten zeiden dat het zelfs geen discussiepunt zou zijn aan hun universiteit,” zegt Hanich. “Binnenkort volgt een evaluatie waarbij studenten mogen aangeven wat ze vonden van het project aan de hand van een vragenlijst.”

“Dan zal gekeken worden of ze het experiment bevorderend vonden voor hun eigen aandacht en de leeromgeving.” Het grootste probleem met laptops is natuurlijk dat de verleiding om snel even Facebook of je e-mail te checken groot is, waardoor de aandacht voor de les al snel verslapt.

Ook aan de KU Leuven merken professoren dat op, zoals bijvoorbeeld professor Wim Veys van de Faculteit Wetenschappen. Hij verbiedt laptops al een tijd in zijn les.

“Het vak dat ik geef, Lineaire Algebra, wordt vooral gevolgd door eerstejaarsstudenten waarvan er altijd een deel is dat niet zo gemoti-

Zijn de talloze laptops in de Pieter De Someraula binnenkort verleden tijd?

Karolien Wilmots

veerd is. Verder is het ook een grote groep. Daardoor weet ik bijna zeker dat 99% van de laptops gebruikt wordt voor iets dat niets met de les te maken heeft.”

“Bij mijn vak staat de meeste informatie ook in het handboek, dus studenten hoeven niet veel te

“Als iemand in zijn neus zit te peuteren, let hij ook niet op”

RIK GOSSELINK (VICERECTOR STUDENTENBELEID)

noteren. Ik kan me wel voorstellen dat laptops bij andere vakken misschien handig kunnen zijn,” zegt Veys.

Er zijn echter ook professoren die laptopgebruik geen probleem vinden. Professor Marc De Ley, ook van de Faculteit Wetenschappen, laat laptops toe, behalve wanneer hij ziet dat andere studenten erdoor afgeleid worden.

“Stel dat een student spelletjes speelt en de burens beginnen mee te kijken, dan vind ik dat wel een probleem. Elke student die inschrijvingsgeld betaalt, heeft het recht de lessen te volgen in optimale omstandigheden. Als je iemand daarin stoort, stoort je het systeem en dat laat ik niet toe. Maar ik heb niet de indruk dat dat veel gebeurt,” zegt De Ley.

Barrière

Volgens Hanich kunnen laptops de leerervaring echter ook belem-

meren als een student niet stiekem op het internet surft. Sinds hij laptops uit zijn les weerde, merkt hij dan ook een groot verschil bij zijn studenten.

“Een scherm vormt een soort barrière tussen de student en de docent. Wanneer dat scherm wordt weggenomen, is er een meer open omgeving en meer medewerking. Studenten kijken je in de ogen, volgen wat je zegt, kijken elkaar aan en werken veel beter mee,” bevestigt Hanich.

Als de studenten het experiment positief evalueren, zal Hanich overwegen een definitief laptopvrij beleid te voeren in zijn lessen en hij hoopt dat zijn collega's binnen het departement Kunsten, Cultuur en Media dat ook zullen doen.

“Er liggen nog geen plannen op tafel om een laptopvrij beleid te voeren binnen de hele universiteit. Maar ik vind dat wij verantwoor-

delijk zijn voor de kwaliteit van ons onderwijs en als wij zien dat het te afleidend is voor de studenten is het ook onze verantwoordelijkheid er iets aan te doen. Ik zou het dus zeker definitief kunnen verbieden in mijn les,” verklaart Hanich.

Ook binnen de KU Leuven zijn er voorlopig nog geen initiatieven om laptopgebruik in de lessen te reguleren, zo bevestigt vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink. Net zoals De Ley legt hij de verantwoordelijkheid bij de student zelf.

“Als een student op zijn smartphone of laptop op het internet surft en dat interessanter vindt dan de les te volgen, moet hij dat zelf weten. Zolang hij de anderen niet stoort, maakt het mij niet uit. Als iemand in zijn neus zit te peuteren of zit te geeuwen of te slapen, let hij ook niet op,” zegt Gosselink.

Vervolg voorpagina.

Verslyppe licht wel al een tipje van de sluier op: “De Algemene Vergadering moet geprofessionaliseerd worden. Wij denken bijvoorbeeld aan een systeem waarbij er rechtstreeks wordt gerapporteerd aan de AV. Dat moet dan niet meer via een tussenstap gebeuren waar het bestuur alles verzamelt. Zo los je het communicatieprobleem op, omdat de AV dan weet wat er op de Vlaamse vergaderingen gebeurt.”

Aanzwellende kritiek

VVS-voorzitter Bram Roelant geeft alvast gehoor aan de oproep tot hervorming. “Begin november

zaten we al samen met de raad van bestuur omdat we zagen dat de structuur van VVS niet voldoet aan de noden. Op vraag van de AV is dat traject nu versneld, en komen we woensdag (17 december, red.) al samen met een werkgroep. De huidige structuur van vier bestuursleden voldoet niet.”

Roelant ervaart de open brieven niet als een aanzwelling van kritiek. “We lazen vooral een oproep tot constructieve dialoog. We kunnen hier enkel sterker uitkomen.” Over de rol van de raad van bestuur in een nieuw VVS wil Roelant nog niets kwijt. “Dat weet ik niet, het wordt afwachten wat er uit de werkgroep komt.”

Op korte termijn komen er alvast veranderingen voor. “Er is een discussiedocument met ‘suggesties op korte termijn’ op de werkgroep van woensdag. Daarin doen we een open oproep aan iedereen om zaken hieraan toe te voegen.”

Onafhankelijk

Verslyppe pleit alvast voor een onafhankelijke werkgroep zonder VVS-mandatarissen “We willen zeker een werkgroep die niet wordt geleid door het bestuur van VVS of iets dat te veel in het verlengde van het bestuur ligt. Dat zal nooit iets oplossen want dan zullen dezelfde mensen dezelfde oplossingen blijven voorstellen.” Dat idee ligt echter iets gevoe-

liger bij de andere stura's. “We pleiten voor een verbeteringstraject,” stelt Verlinden. “Er is alvast een werkgroep binnen VVS om die structurele problemen aan te pakken. Wij zullen alvast geen moties steunen tot ergens in maart zodat de raad van bestuur voldoende tijd krijgt om aan de problemen te werken. Een werkgroep zonder mensen van VVS lijkt ons zinloos.”

Hetzelfde geluid horen we bij Eerdekens, al pleit zij wel voor een hervorming van de rol van de raad van bestuur. “Zowel de rol als de manier waarop ze communiceren moet veranderd worden. Dat moet echter binnen VVS, samen met VVS zelf, besproken worden.”

WTF? VVS

De Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) is de koepel van 23 Vlaamse studentenraden. Ze vertegenwoordigt de studenten op Vlaams niveau. Dat gebeurt in onderhandelingen met de minister, het parlement of in talloze adviesraden over overkoepelende thema's. VVS wordt geleid door een vierkoppige raad van bestuur. Sinds het academiejaar 2013-2014 is de voorzitter Bram Roelant.

Onderwijs

Rade(n)loos!

BOLOGNA

Word jij wel eens radeloos bij ons ingewikkelde onderwijslandschap? Tweewekelijks verklaren we enkele hippe onderwijsstructuren.

Over studiepunten en leercrediet

Kandidaten en licentiaten klinken de meeste huidige studenten nog wel bekend in de oren. Maar wanneer en waarom werden ze bachelors en masters?

KORNEEL DE SCHAMP EN
LITSA HELLINGS

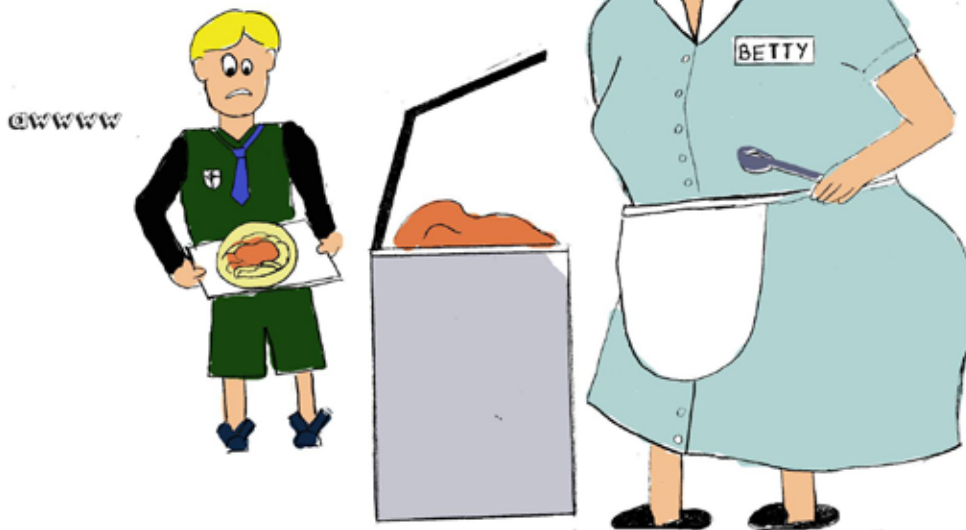
In 1999 ondertekenden 29 Europese landen de Bolognaverklaring. Daarmee streefden ze naar meer eenduidigheid en een transparanter systeem in het tot dan toe chaotischere onderwijssysteem. Eenvormigheid, transparantie en mobiliteit werden voorop gesteld in het Bologna-decreet dat vanaf het academiejaar 2004-2005 in voege is getreden.

Wat veranderde er daarmee concreet? Waar voorheen sprake was van een onderverdeling in kandidaturen (twee jaar) en licenties (twee of drie jaar) is er nu het systeem waarin een student eerst een bachelor doet (drie jaar) om dan een master te doen van één of twee jaar. Dat is althans het model. Het systeem wordt flexibeler want door die verschuiving zal de student ook meer verantwoordelijkheid

die studiepunten en -trajecten eigenlijk precies? Elk vak heeft een bepaald aantal studiepunten en één studiepoint komt daarbij overeen met 25 à 30 uur werken. Dat heet het European Credit Transfer System (ECTS). Een zeer passende methode in het streven naar transparantie. Wanneer studenten bijvoorbeeld op Erasmus gaan in een van de 29 landen die mee het Bologna-decreet ondertekenden, komt het gewicht van een vak min of meer overeen.

Tenminste, dat is de theorie. In Parijs is het systeem nog niet doorgedrongen tot de praktijk, vertelt Hanne, een Erasmusstudent. "In de praktijk zijn studenten noch proffen hier op de hoogte van het studiepuntensysteem. Die staan als cijfertjes in de brochure, maar hebben geen concrete betekenis. Het lijkt erop dat ze lukraak ver-

nu elke dag
spagetti bologna
op school kleine man

Karen Van Peteghem

Vaak genoeg hoor je momenteel in de Leuvense straten dat iemand bijvoorbeeld 36 studiepunten in de derde bachelor volgt en voor 24 studiepunten al enkele mastervakken aan het doen is. In plaats van per jaar te tellen, verzamelen studenten nu 180 studiepunten in de bachelor. Uiteraard bestaat er wel het standaardtraject van 60 studiepunten per fase, het jaarsysteem is dus niet volledig verdwenen. Daarenboven bestaan er ook volgtijdelijkheidsvoorwaarden. Die term houdt in dat vakken eerst gevolgd moeten worden voordat bepaalde andere vakken gevolgd mogen worden.

BaMa op het gemak

Een belangrijke kanttekening bij die flexibilisering is de studievertraging die de hervormingen met zich meebrachten. Momenteel haalt slechts één op drie studenten zijn bachelor binnen de drie daar-

voor voorziene jaren. Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijs van de KU Leuven, vindt dat Bologna niet

moeilijk omdat het heel ingewikkeld is geworden."

Die flexibilisering is inderdaad

"Studiepunten worden lukraak verdeeld over de bestaande vakken tot men aan 60 komt"

HANNE, ERASMUSSTUDENT IN PARIJS

krijgen over zijn studieprogramma.

Studiepunten

Over studiepunten wordt tegenwoordig gesproken zonder verdere uitleg. Voor 2005 was dat een term die helemaal niet gekend was in Leuven. Ook 'opleidingsonderdelen' en 'studietrajecten' waren tot dan ongekende begrippen. Wat zijn

deeld worden over de bestaande vakken tot men aan 60 komt. Voor Erasmusstudenten zoals ik geeft dat grote problemen. Toen ik vragen begon te stellen over het systeem kon niemand me antwoorden en kreeg ik de vraag hoeveel uur les ik in Leuven voor mijn gelijkaardig vak van acht studiepunten zou hebben."

"Sommige studenten begrijpen het systeem moeilijk omdat het heel ingewikkeld is geworden"

DIDIER POLLEFEYT (VICIRECTOR ONDERWIJS)

helemaal gerealiseerd is. "De 3+1 structuur legt weliswaar een stevige basis in de bachelor, maar is erg kort voor een aantal opleidingen in de master. De massale verlenging van de master tot twee jaar blijft uit. Ook de spanning tussen het oude jaarsysteem en het huidige creditsysteem blijft. Sommige studenten begrijpen het systeem ook

niet altijd een positieve evolutie voor de student. Met te veel vakken in verschillende bachelorjaren wordt het al snel een frustrerende chaos. Door de overlap van vakken zijn veel keuzevakken niet mogelijk en ook werksittingen, hoorcolleges en examens overlappen vaak. Het laatste woord over Bologna is nog niet gezegd.

Nieuw keuzevak rond **feminisme** in de maak

De KU Leuven Feminist Society (KULFS) wil een nieuw vak over feministische denkers. Daarvoor startte ze ook een petitie op. De Studentenraad KU Leuven (Stura) is alvast enthousiast.

JASPER VAN LOY

Het vak heeft de voorlopige naam "Feministische theorieën". Livia Ferbinteanu, die de KULFS leidt, is alvast overtuigd van het belang van het vak. De petitie die ze daarvoor opstartte, telt ondertussen al meer dan 1000 handtekeningen.

"De grootste recente verandering in de meeste humane wetenschappen is de opkomst van het feminisme," zegt ze. "Het is dan ook raar dat die verandering niet apart wordt bestudeerd aan onze universiteit."

De KULFS heeft een groten-deels tekstgebaseerd vak voor ogen, dat een keuzevak zou wor-

den in de bachelor wijsbegeerte. "Het is de bedoeling dat ook andere studenten dit vak vlot kunnen opnemen in hun curriculum, want het is interessant voor velen," legt Ferbinteanu uit.

Lacune

Dat vindt ook Brecht Vanacker, diversiteitsmandataris van Studentenraad KU Leuven, die zich achter het voorstel heeft geschaard. "Zij hebben een lacune opgemerkt in het onderwijsaanbod," zegt hij. "Er bestaan al vakken rond gender, maar niet

rond het bredere filosofische aspect en de verschillende stromingen binnen het feminisme."

De Studentenraad ondersteunt de KULFS met haar expertise. "We hebben goede contacten met de groep en willen het voorstel graag tot bij de mensen brengen. Zo hebben we al contact opgenomen met de vicerector Diversiteit (Katlijn Malfliet, red.)."

Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, staat er niet afkerig tegenover, maar heeft wel vragen

over het initiatief. "In het masterprogramma introduceren we volgend jaar al een vak Feminist Philosophy and Diversity, maar we vinden het wat vreemd om dat op bachelorniveau te doen."

"In elk geval is een petitie niet de ideale manier om zo'n verandering op te dringen," voegt Raymaekers daaraan toe. "Nu, de programmadirecteur is op de hoogte en het wordt zeker geagendeerd op de eerste POC (Permanente Onderwijscommissie, red.) van het tweede semester."

Onderwijs

OPLEIDING GENEESKUNDE MOET DUBBEL ZOVEEL STAGIARS VERWERKEN

Zesjarige opleiding zorgt voor plaatstekort

De opleiding Geneeskunde werd teruggebracht van zeven naar zes jaar studeren. Dat zorgt voor ingrijpende veranderingen in de stagejaren.

KORNEEL DE SCHAMP EN CATHERINE HECHTER

Het traditionele zesde stagejaar in de opleiding geneeskunde wordt binnenkort aangepast. Als overgangsmaatregel verkleint de keuze. Ook de aankomende dubbele cohorte, wanneer het laatste jaar van de zevenjarige opleiding en het eerste jaar van de zesjarige opleiding tegelijk stage hebben en afstuderen, zal voor problemen zorgen.

Het zesde jaar Geneeskunde in het oude curriculum is een stagejaar dat vier blokken van drie maanden omvat. Tijdens twaalf maanden wordt de stagiair ondergedompeld in verschillende disciplines waarvan de volgorde niet vastligt. Victor Mazereel, preses van de kring van Geneeskundestudenten Medica, legt uit: "Een eerste blok is gynaecologie en pediatrie. Daarna roteert de stagiair op verschillende diensten zoals pneu-

"Daarom komen er vijf deelstages in plaats van drie in het nieuwe HPN blok. De stages worden langer en een stagiair krijgt slechts twee van de vijf toegewezen."

Die veranderingen veroorzaken onrust onder veel studenten. "Nu leeft de bezorgdheid bij studenten dat ze de oorspronkelijke drie deelstages niet meer kunnen doen. Ook vrezen ze dat ze te veel in de richting van urgentiegeneeskunde en geriatrie worden geduwd." Dat is niet het geval, stelt Segers. "Alle stagiairs krijgen eerst een huisarts-, psychiatrie- of neurologiestage. Pas wanneer alles uitgeput is, komen urgentie en geriatrie aan bod. Ook is het mogelijk om achteraf te wisselen."

Mazereel stemt overeen met Segers. "Huisarts krijgt zelfs voorrang op de rest. Maar doordat er steeds meer studenten zijn, is het moeilijker om stageplaatsen te vinden. Het wordt krap."

Artsen druk aan het werk in Gasthuisberg. Met meer stagiairs en artsen in opleiding wordt het binnenkort kappen lopen in het operatiekwartier

Persfoto UZ Gasthuisberg

Nieuw traject

Vanaf 2017 komt er een volledig nieuw traject. Het huidige derde bachelorjaar is de eerste proeflichting. "In het nieuwe curriculum loopt alles in elkaar over. Het stagejaar en co-assistentenschap omvatten anderhalf jaar in plaats van twee (omdat de opleiding verkort is tot zes jaar, red.). De stagiairs beginnen in februari met hun stagejaar, dat uit negen blokken van zes weken bestaat," legt Segers uit.

Dat nieuwe traject kan grote hinder ondervinden van een zeer beperkt aantal opleidingsplaatsen. Dat zijn plaatsen waar een net afgestudeerde arts zijn specialisatieopleiding kan aanvatten. Die selectie gebeurt net na het stagejaar. "Dubbel zo veel studenten studeren af, dus dubbel zo veel studenten beginnen aan hun assistentenschap. Maar er is slechts een beperkte capaciteit aan opleidingsplaatsen die mede wordt bepaald door het contingent (zie kader)," vertelt Mazereel.

Deman ziet een groot probleem, maar stelt dat het VGSO met hun partners aan oplossingen werkt. "Eerst en vooral moeten we de criteria om stagemeester te worden herzien en vereenvoudigen. Daarnaast moeten we ook artsen aansporen om stagemeester te worden. Velen weten immers niet dat ze dat mogen zijn. Het RIZIV heeft echter enkele databanken waar de criteria om stagemeester te worden bewaard zijn. Er is dus perfect zicht op wie stagemeester kan worden. Een ander voorstel dat we reeds deden aan minister Onkelinx is om opleiden mee op te nemen in de nomenclatuur. Zo krijgt de stagemeester iets in ruil voor de tijd die hij investeert in het opleiden van artsen. Het regeerakkoord laat hier ook een opening voor. Dit kan er weer voor zorgen dat er meer theoretische stagemeesters daadwerkelijk starten met het opleiden van artsen."

"Een bijkomend probleem is dat de financiering heel ondoorzichtig is. De

werkgever geeft zowel de opleiding als de betaling, wat zorgt voor intransparante situaties," stelt Deman. Paul Herijgers, de stageverantwoordelijke van de faculteit Geneeskunde, beves-

specialisatie, maar kan je wel al aan het werk gezet worden voor basistaken in een ziekenhuis. Zo zou het aantal opleidingsplaatsen wat meer gespreid kunnen worden. Volgens

"Doordat er steeds meer studenten zijn, is het moeilijker om stageplaatsen te vinden. Het wordt krap"

VICTOR MAZEREEL (PRESES MEDICA)

mologie (*longziekten, red.*) en cardiologie tijdens het interne geneeskunde blok. Een derde onderdeel is heelkunde (*chirurgie, red.*). Ten slotte komt het HPN blok: huisartsgeneeskunde, psychiatrie en neurologie."

Vanaf volgend jaar wordt een overgangsmaatregel geïmplementeerd en verandert het HPN blok. De huidige eerste en tweede masterstudenten

Frederik Deman, die de Leuvense geneeskundestudenten vertegenwoordigt in het Vlaams Geneeskundig Studenten Overleg (VGSO), volgt die visie. "Het is geen fundamenteel probleem dat je niet met alle facetten van het arts zijn kennismaakt tijdens je stage. Het is belangrijk dat de leerdoelen per stage behaald wor-

"Dit zal flexibiliteit vergen van zowel stagebegeleiders als studenten"

PAUL HERIJGERS (STAGEVERANTWOORDELIJKE)

worden daarbij getroffen. "Omdat er te weinig stageplaatsen zijn, wordt het blok uitgebreid met urgentiegeneeskunde en geriatrie, die alletwee zogeheten knelpuntdisciplines zijn," vertelt Mazereel.

De bedoeling is om huisartsen, neurologen en psychiaters te ontlasten, want zij hebben momenteel te veel stagiairs. Finn Segers, coördinator onderwijs bij Medica, legt uit:

den. De kwaliteit van de stage blijft ook prioriteit. Er moet een systeem op poten worden gezet om stageplekken te ruilen, of eventueel kan bekeken worden om zelf je stageplek aan te brengen. De huisartsenstage komt sowieso ook al eerder in de opleiding, dus het is niet dat er geen ervaring is. Sommige studenten willen ook geen huisartsenstage doen."

"Het is geen fundamenteel probleem dat je niet met alle facetten van het arts zijn kennismaakt tijdens je stage"

FREDERIK DEMAN (VGSO)

tigt dat. "Er zijn inderdaad serieuze uitdagingen die we moeten oplossen. Dat zal flexibiliteit vergen van zowel stagebegeleiders, studenten als de faculteit. Die uitdagingen op financieel en regelgevend niveau zijn er duidelijk. Het is vooral belangrijk dat de politieke verantwoordelijken zich hier van bewust zijn."

Basisarts

Een mogelijke oplossing is het statuut van basisarts, dat al bestaat in Nederland. Daarbij begin je nog niet aan je

Deman is het een zeer slecht idee. "Hier denken we absoluut niet aan. Die basisartsen treden juist in concurrentie met assistenten, want waarom zouden ziekenhuizen nog artsen willen opleiden als ze toch een basisarts goedkoper kunnen inhuren voor kleinere taken? We willen juist zorgen dat dit wettelijk niet kan." Herijgers is alvast iets ontwijkender als we het hem voorleggen. "Misschien dat sommigen hier aan denken, maar dit is absoluut geen piste die vastligt. Er zijn een aantal potentiële uitwegen."

WTF? Contingentering

Finn Segers verduidelijkt wat het contingent precies in houdt. "Het contingent is de federale bepaling die zegt hoeveel artsen er maximaal mogen zijn en hoeveel daarvan huisarts moeten zijn. Indirect zeggen ze dus hoeveel specialisten er mogen beginnen. Maar eigenlijk wordt dat maximum al heel lang niet ingevuld. Het is een theoretisch aantal."

Victor Mazereel geeft een hypothetisch voorbeeld: "Stel dat het contingent zegt dat 40 anesthesisten mogen worden opgeleid aan de KU Leuven. In werkelijkheid worden er maar 32 aangenomen omdat er te weinig plaatsen zijn. In theorie kan het wel, maar in de praktijk niet: voor veel disciplines zijn er gewoon te weinig opleidingsplaatsen. Dat wordt een acuut probleem aangezien er twee lichten plotseling samenkomen. In één jaar zullen dubbel zo veel assistenten aanvaard moeten worden."

Internationaal

WAAR HANGT EX-PREMIER YVES LETERME (CD&V) NU ROND?

“Af en toe wat sportnieuws uit België zou wel fijn zijn”

In 2010 gooide premier Yves Leterme (CD&V) de handdoek in de ring. Sindsdien rijgt hij de internationale topfuncties aan elkaar. Waar hangt Leterme nu rond?

DORIEN JAENEN

Sinds juli bent u secretaris-generaal van IDEA (International Institute for Democracy and Electoral Assistance) in Stockholm. Wat is dat voor een beest?

Yves Leterme: «IDEA is de enige verdragsorganisatie ter wereld die zich uitsluitend bezig houdt met verkiezingen, democratie, partijvorming en gender balance.»

«Ons team bestaat uit 168 mensen, waarvan een kleine helft in Stockholm werkt. We werken voornamelijk aan het in stand houden en verbeteren van statistische gegevens over verkiezingen van pakweg de afgelopen 60 jaar.»

“België moet bijzonder voorzichtig zijn met de koopkracht”

«Daarnaast organiseren we ook programma's in een twintigtal landen om de transitie naar een functionerende democratie te ondersteunen. In landen waar de democratie nog nieuw is, worden de verkiezingen niet toevertrouwd aan een ministerie van Binnenlandse Zaken maar aan onafhankelijke instanties oftewel *Electoral Management Boards*. Wij begeleiden in een tiental landen die *Boards* door technisch werk te leveren. Zo kan onze software risico's op geweld inschatten of verkiezingsresultaten helpen verwerken.»

«Daarenboven helpen we ook bij grondwetsherzieningen. Zo is het proces van de grondwetsherziening in Tunesië door onze mensen gedaan. Tot slot proberen wij ook platformen te creëren voor het overleg tussen partijen, zeker wanneer er een gespannen situatie is.»

Democratisch deficit

Ook bij ons draait de democratie niet altijd perfect. Moeten we naar een nieuwe vorm van democratie?

Leterme: «In veel van de landen waar ik kom is het vooral een kwestie van het niet-inclusieve karakter van de democratie. Daardoor leidt democratie niet altijd tot een vertegenwoordiging van alle burgers op een simpele, evenwaardige manier.»

«Bij ons ligt het probleem vooral in wat in het boek *The Last Vote* van Philip Coggan wordt beschreven. Hij geeft een aantal oorzaken die vooral in de Europese Unie de legitimiteit van de democratie hebben aangetast.»

«Ik denk dat een van die oorzaken in België de dubbele delegatie is: mensen zien het verband niet meer tussen hun stemgedrag op zondag en wat er op maandagochtend met die stem gebeurt. Er is een soort consensus gegroeid rond een aantal dingen die vroeger het voorwerp waren van veel debat, waardoor de partijprofilering niet meer zo sterk is.»

«Bovendien: wie beslist er eigenlijk? Het zijn vooral - heeft men de indruk - de grote multinationals die meer macht hebben, maar ook de Europese Unie, die zeer ingrijpend aanwezig is.»

Deed die Europese Unie genoeg om de crisis te bestrijden?

Leterme: «Ik vind van niet. Ik vind dat men de crisis geen juiste plaats heeft gegeven. Er is natuurlijk de noodzaak om de budgetten verder de

saneren om op een duurzame manier grote schuldenbergen te vermijden. Anderzijds denk ik dat men te laat de correctie heeft doorgevoerd naar een meer faciliterend beleid, monetair dan.»

«Ik denk dat de vraagstimulering die men nu probeert te organiseren via de centrale bank er te laat gekomen is. Ik herinner me dat onmiddellijk na de bankencrisis in 2008, toen ik eerste minister was, er een wenk was van de Europese Commissie om in de begroting van 2009 soepel te zijn. Toen is snel gebleken dat de herfinanciering van de schuld daar niet tegen bestand was. Dan heeft men het roer helemaal omgegooid, maar te extreem vind ik, en te weinig selectief.»

De Belgische regering denkt zich nochtans uit de crisis te kunnen besparen.

Leterme: «Ja, maar België heeft één van de meest open economieën ter wereld. Als je bij ons een faciliterend beleid zou hanteren, financier je gewoon de import. Ik denk dat men effectief moet werken op competitiviteit.»

«Je kunt die competitiviteit alleen maar verbeteren door als overheid de lasten te verlagen op arbeid. Dat moet doen via een *tax shift*, maar gedeeltelijk ook door de overheidsuitgaven te verminderen. Het is dus vooral goed dat men bespaart op overheidsuitgaven. Maar ik denk dat men zorgvuldig alle uitgavencategorieën moet afwegen. Bijvoorbeeld inzake koopkracht-ondersteuning van midden- naar lage inkomens moeten ze bijzonder voorzichtig zijn.»

Wat waren voor u de hoogtepunten voor 2014?

Leterme: «Wat mij op politiek vlak vooral opgevallen is, is de vermenigvuldiging van conflictzones, en de moeilijkheid om die conflicten onder controle te houden. De internationale politiek heeft nog geen juist antwoord gevonden op de transnationaliteit van die conflicten. Vaak is het niet langer één land dat vecht tegen een ander land, maar zijn veel meer landen betrokken.»

Persifoto

«Voor mij persoonlijk was de verandering van werk- en woonomgeving best ingrijpend. Ik woon nog deeltijds in Parijs, maar toch. Met mijn hele hebben en houden verhuizen naar Stockholm, een nieuwe stad en ook nieuwe bureaus, was een hele aanpassing.»

Wat mist u uit uw thuisland?

Leterme: «De klaarte, het licht. Het is nu half drie, dus binnen een goed half uur zal het hier donker zijn. Gelukkig wordt dat wel gecompenseerd met gezelligheid. ʘ Is hier koud, maar gezellig.»

«Wat hier ook wel opvalt, is dat je naar de staatswinkel moet om alcohol te kopen. Bij ons gaat dat wel wat vlotter over de toeg.»

«Je hebt hier natuurlijk wel geen Vlaamse zenders en er zijn ook geen Belgische kranten. Af en toe een krant

met wat sportnieuws uit België zou wel fijn zijn.»

Tot slot, spreekt u al wat Zweeds?

Leterme: «Ik heb - dat mag nu arrogant klinken - altijd een vrij goed gevoel gehad voor taal. Zweeds is de eerste taal waar ik het echt moeilijk mee heb. Het is vooral de uitspraak. Bij het lezen van een krant kan ik min of meer de grote lijnen volgen. De radio is echter bijzonder moeilijk, of mensen die je aanspreken op straat.»

«Ik ken enkele zinnen Zweeds en probeer die dan ook te gebruiken. Mensen denken dan onmiddellijk dat ik een Zweed ben, omdat ik er niet on-Zweeds uitzie. Jammer genoeg moet ik dan onmiddellijk afhaken. Dat is wel een persoonlijke frustratie, maar daardoor groeit mijn respect voor migranten die een andere taal leren.»

Lezersbrief Gelijkheid of uitzondering?

U weet het of niet, maar de KULeuven Feminist Society deelt een petitie uit om het vak 'Feminist Theory' in te voeren. In de eerste plaats in de faculteit Filosofie, maar later voor alle bachelorstudenten. In deze brief wil ik twee argumenten tegen dit voorstel inbrengen. Ten eerste dreigt er een versplintering in het aanbod en ten tweede riskeert de Feminist Society in de logica van haar tegenstanders te vervallen. Voor deze twee punten te behandelen wil ik allereerst benadrukken dat Feminisme in tegenstelling tot Genderstudies (een vak dat

al wel bestaat) een ideologie is, net zoals Liberalisme en Marxisme. Hoe common-sense gelijkheid ook klinkt, het feministische discours is dus niet neutraal of evident.

Sinds de jaren zestig vechten steeds meer groepen om aandacht en voor hun rechten. Vrouwen, etnische minderheden en holebi's springen het meest in beeld. Elk van die groepen heeft terechte kritiek gegeven. Een rechtvaardige maatschappij is een maatschappij waarin mensen naar hun handelingen en gedachten worden geschat en niet naar hun kleur,

seks of seksuele voorkeur. Maar sommigen die de handschoen opnemen voor een bepaalde groep, klampen zich eraan vast en gaan verder dan gelijke behandeling. Ze vragen om een privilege. Stel dat een KULeuven Black Society, een KULeuven Buddhist Society, een LGBT Society en een Marxist Society allemaal hetzelfde eisen (een vak over hun groep) met dezelfde argumenten. Aan wie toegeven en wie niet? Diegene met de media achter zich, diegene met de diepste zakken of het macht van het getal? Met dit manifest van de Femi-

nist Society wordt de deur op een kier gezet voor versplintering.

De aanwezigheid van een Feminist Society is een verrijking voor het universitaire leven en debat. Vragen om meer vrouwelijke perspectieven is goed, maar mensen zijn meer dan hun geslacht. Hier kom ik tot mijn tweede punt van kritiek. Door te vragen om expliciet te zoeken naar visies van vrouwelijke filosofen, het tweede luik van hun petitie, herleiden ze die personen tot hun vrouw-zijn. Het is gemakkelijk om negatieve discriminatie te bestrijden met positieve

discriminatie, maar dat antwoord leidt nergens toe. Vroeger werden ze beoordeeld op hun vrouwelijk geslacht en nu worden ze beoordeeld op... hun vrouwelijk geslacht. Het gedachtegoed van bijvoorbeeld Simone de Beauvoir is interessant, niet omdat ze vrouw, atheïst, Frans, middenklasse, blank of biseksueel was, zelfs niet omdat van dat alles zou zijn. Het geheel is meer dan de som van zijn delen. Simone de Beauvoir was vooral Simone de Beauvoir, een individu.

Nils Roofthoofd

Internationaal

BRAINDRAIN DREIGT VOOR ONTWIKKELINGSLANDEN

Home sweet home?

Denktank Metaforum organiseerde een debat over de toekomst van studenten uit ontwikkelingslanden na hun doctoraat aan de KU Leuven. Moeten zij terug naar hun thuisland?

MARGOT DE BOECK

“Goede studenten komen uit Zuidlanden naar Leuven om nieuwe vaardigheden aan te leren. Na hun doctoraat kunnen zij thuis problemen met hun wetenschappelijke kennis oplossen,” licht Roeland Janssen van de dienst Internationalisering toe.

“Het leven in Leuven mag niet gezien worden als een civiliseringsmissie”

**MBONGENI NGULUBE
(ZIMBABWAANSE
DOCTORANDUS)**

“Er zijn verschillende criteria bij de selectie van de studenten. Hun onderzoek moet te maken hebben met ontwikkeling. Het is niet de bedoeling om achteraf een rijke ingenieur te worden. De student moet een sterke verankering hebben

in zijn thuisland. We proberen daarom zo veel mogelijk te peilen naar de toekomstplannen van de student – of hij achteraf wil terugkeren. In zekere zin veronderstelt de beurs dus een eeuwige schuld om je doctoraat ten dienste te stellen van je land,” grapt Janssen.

Brain circulation

“Deze visie op ontwikkelingssamenwerking is ouderwets,” stelt de Zimbabwaanse doctorandus in de antropologie Mbongeni Ngulube. Hij onderzoekt de vooronderstellingen die samengaan met ontwikkelingssamenwerking. “Het leven in Leuven mag niet gezien worden als een civiliseringsmissie,” pleit hij.

“De IRO (*de raad die beursen uitdeelt aan studenten uit ontwikkelingslanden, red.*) ziet het parcours van de studenten vaak te lineair: de student komt van het Zuiden naar Leuven en keert daarna terug. In de realiteit hebben veel studenten al een master in Europa behaald. Sommigen droomden altijd al om naar Europa te komen. Bij het invullen van het formulier zorgen ze ervoor dat het er ‘ontwikkelingsachtig’ uitziet.”

Volgens Ngulube is het niet nodig om fysiek in je land te zijn om het vooruit te helpen. “Er is een culturele,

sociale en financiële transfer, die ook vanuit het buitenland mogelijk is. Brain drain wordt vandaag de dag steeds meer gezien als brain circulation.”

“Ik deed drie pogingen om een doctoraatsbeurs te krijgen. Bij de derde poging was het eindelijk gelukt, maar toen vonden ze me te oud. Ik heb in de tussentijd anderhalf jaar onderzoek gedaan bij een professor, gecombineerd met een studentenjob. Ik had niet veel nodig. Maar het doctoraat gaf mij daarna wel recht op een visum en een huis,” vertelt Ngulube over zijn eigen ervaringen. “Ik ben al mee mijn steen aan het bijdragen in ontwikkeling, ik wacht daarvoor niet tot ik terugga.”

Criticasters

In het nagesprek zijn de stemmen echter kritisch. Iemand werpt op: “Als ik het goed begrijp, stelt u dus een tweede soort van beurs voor, die eerder dient als een statuut. Daarbij gaat het om de praktische voordelen van het doctoraat, maar u krijgt geen geldelijke verloning?”

Ngulube antwoordt: “In dat geval kan natuurlijk niet echt meer gesproken worden van een beurs. Ik wil alleen maar zeggen dat naar huis gaan niet de enige manier is om mijn land te helpen. U zou er trouwens van versted staan hoeveel studenten momenteel op die manier onderzoek doen.”

Een opmerkelijke stem is die van een Nepalese doctoraatsstudent uit het publiek, Subash Tapa: “Ik doe als socioloog onderzoek naar de echtgenotes van Nepalese mannen die in India gaan

werken. Zij gaan daar naar prostituees, en lopen zo HIV op. Zij besmetten terug thuis ook hun vrouwen, waardoor het percentage van vrouwen en kinderen met HIV in Nepal zeer hoog ligt.”

“Deze groep was nooit eerder bestudeerd. Ik doe er nu onderzoek naar en zet met universiteiten programma’s op om deze bevolkingsgroep te helpen. Ik kan het leven van de mensen veranderen en een sociaaleconomische crisis vermijden. Ik vind het heel belangrijk om deze nauwe band met mijn thuisland te behouden.” In het publiek weerklinkt enthousiast applaus.

“Het is niet de bedoeling om achteraf een rijke ingenieur te worden”

**ROELAND JANSSEN
(DIENST
INTERNATIONALISERING)**

“Ik wil zeker terug naar Nepal. Alles wat ik doe is voor Nepal,” antwoordt Tapa achteraf op de vraag of hij na zijn doctoraat niet in Leuven zou willen blijven. Zo blijken de meningen over de criteria voor doctoraatsstudenten – en hoe groot hun verlangen moet zijn om terug te keren naar huis – verdeeld.

Geen Kerst met familie

Het merendeel van de internationale studenten gaat tijdens het kerstverlof de batterijen opladen bij de familie en een kalkoen. Helaas zijn er ook een aantal kerstvierders die tijdens de feestdagen moederziel alleen in Leuven achterblijven. Hoe brengen zij die periode door?

EVELYNE VAN HECKE

“Ik was liever naar mijn familie gegaan, maar dit jaar moet ik sparen om in mei het huwelijk van mijn broer te kunnen bijwonen. Ik heb niet genoeg geld om twee keer naar huis te gaan,” vertelt Brian uit de VS. “Bijna iedereen gaat naar huis. Ik ben nog op zoek naar mensen met wie ik de feestdagen kan doorbrengen. Misschien maak ik een korte trip.”

“Ik ga liever in de zomer naar huis, dan heb ik meer tijd en minder stress”

**MARIA, MEXICAANSE
UITWISSELINGSSTUDENT**

Brian is niet de enige internationale student die het zich niet kan permitteren om bij familie te zijn tijdens de feestdagen. Maria uit Mexico vertelt: “Ik kan maar een keer per jaar naar huis, en ik ga liever in de zomer. Dan heb ik meer tijd en minder stress. Mijn zus heeft gespaard om naar Leuven te komen dit jaar. We gaan samen Kerstmis vieren en ik ga haar België laten zien. Ik hoop dat dat niet problematisch zal zijn voor mijn examens.”

Home-away-from-home

Pangaea, het intercultureel ontmoetingscentrum, houdt op kerstavond en oudjaar de bar open. “We vragen een jobstudent om de bar open te houden tot 20u, zoals altijd,” vertelt Caroline van het centrum.

Op kerstdag komen de versteekelingen naar Pangaea. “We merken dat eenzame studenten elkaar hier vinden en besluiten om de avond samen door te brengen.” Dat past in hun home-away-from-home-visie, waarmee Pangaea er al jaren in slaagt om internationale studenten een thuisgevoel te bezorgen.

Maria besluit: “Vorig jaar kon ik ook niet naar huis en kwam ik naar Pangaea op kerstavond. Daar bleken mensen te zijn die ik tijdens de Orientation Days had ontmoet, maar uit het oog was verloren. Zo werden we tijdens de feestdagen goede vrienden.»

SUPERBREIN STAAKT

GEEN IDEE
WAT IK OP
DIT BORD
ZET.

Margot De Boeck

Sociaal

INTERVIEW **RAOUL HEDEBOUW (PVDA), EEN VAN DE TWEE MARXISTEN IN HET**

“CD&V moet deze regering verlaten, of maakt zichzelf kapot”

Linksbuiten in het federale parlement speelt Raoul Hedebouw. Daar veroverde zijn radicaal-linkse en unitaire PVDA voor het eerst in mensenheugenis twee zitjes. Of hoe de hete herfst een linkse lente baart.

SAM RIJNDERS EN KORNEEL DE SCHAMP

Het is een guitige kwajongen die ons door de kantoren van de Kamer loodst. “We zitten achteraan in dezelfde gang als de N-VA. Ze hebben hier gevoel voor humor,” grinnikt Hedebouw. Hij werd verkozen in het zuiden van het land, maar voelt zich een Vlaming. “Onlangs nog riep een N-VA'er naar mij “Julie Walen!”. Welke Walen? Mijn mama komt uit Hasselt en mijn papa uit Ruddervoorde. Maar omdat ik in Luik ben geboren, zou ik een Waal zijn,” zegt Hedebouw in perfect Nederlands.

In het federale parlement zitten sinds kort twee eenzame marxisten naast meer dan dertig sociaal-democraten en een twaalfstal groenen. Kunnen jullie wel het verschil maken?

Raoul Hedebouw: «Wat ons bijzonder maakt, is onze sterke band met de sociale beweging. Dat voel je ook in het parlement. Wij zijn misschien maar met z'n tweeën, maar de andere partijen - zeker de rechtse - voelen dat we achter ons de wind van een brede beweging hebben. Ministers weten dat wanneer ze onze vragen beantwoorden, wij de ochtend erop op de werkvloer en aan de universiteit dat antwoord uitleggen. Die interactie is voor ons essentieel in een democratie.»

Missen andere linkse partijen dat contact met de straat? Vorige week ging Groenvoorzitter Meyrem Almaci in deze krant prat op de dossierkennis en het parlementaire werk van haar partij. Daardoor kunnen ze wegen op het beleid, stelt ze.

Hedebouw: «Groen en sp.a zijn te naïef. Meyrem kan met haar beste dossiers naar Charles Michel (*federale premier, MR, red.*) gaan, maar hij zal geen millimeter bewegen. Alleen een brede sociale beweging - dus niet alleen de vakbonden - kan daarin slagen. We zitten nu midden in *une phase passionante*. De studenten, zelfs de Nederlandstalige, nemen veel creatieve initiatieven. Ondertussen verenigen de artiesten zich in Hart Boven Hard.»

Nerveuze ministers

Is het niet even naïef om op zo'n brede sociale beweging te vertrouwen? We zijn drie provinciale actiedagen verder en de regering houdt halsstarrig voet bij stuk.

Hedebouw: «De geschiedenis leert ons dat de bisschoppen nog steeds de controle over de Leuvense universiteit zouden hebben, als er geen sociale beweging was geweest. Voor 1968 was

Leuven helemaal geen open stad waar studenten mee aan het stuur zitten.»

«Meer concreet voel ik dat de ministers nerveus worden. Wanneer Peter De Roover (*kamerlid, N-VA, red.*) mij aanvalt in het parlement en mij ervan beschuldigt dat ik valse informatie over de pensioenhervorming verspreidt, dan weet je dat N-VA vreest de controle over de publieke opinie kwijt te zijn. Hoeveel van hun kiezers hebben ervoor gekozen om tot 67 te werken? Dat kunnen we niet weten, want het stond niet eens in hun programma.»

«Hoeveel jongeren zouden nog voor de rechtse partijen gestemd hebben, als ze wisten dat het inschrijvingsgeld naar 890 euro zou stijgen? Ik zeg niet dat het gemakkelijk zal zijn, en dat alles tegen kerstmis in kannen en kruiken is, maar het verzet bloeit. Als zelfs de Vlaamse scouts discussiëren over de besparingen, dan leeft er wat.»

Dreigt de polarisering niet uit de hand te lopen? De voorbije actiedagen reden stakingsbrekers in op stakingsposten, met gewonden tot gevolg.

Hedebouw: «De situatie is zeker gepolariseerd, maar daarvoor is vooral deze regering verantwoordelijk. We moeten het toch even hebben over de maatschappijvisie van Bart De Wever en zijn partij. De politiek van deze regering gaat om meer dan wat economische ingrepen. Zij geloven in

“De Wever is niet meer dan een Thatcher aan de Schelde”

een elite. Wie werkt en de capaciteiten heeft, telt mee. Wie tegenslag heeft, is een loser. Hij polariseert bewust de hele maatschappij. Wanneer een CD&V'er smeekt om toch een beetje te mogen onderhandelen, wordt die onmiddellijk teruggefloten.

Maakt dat Kris Peeters (CD&V) niet tot de meest tragische figuur in het drama van deze regering? Hij probeert wanhopig het sociaal overleg recht te trekken, maar krijgt nauwelijks ruimte.

Hedebouw: «Ik vroeg hem in de commissie waarover we kunnen onderhandelen. Hij zegt altijd dat er over de uitvoering van de regeringsmaat-

Caroline Van Rhee

regelen gesproken kan worden, maar weet dat hij niets in handen heeft. De CD&V moet kiezen: willen ze definitief met het ACV breken of niet? Ik roep hen op om deze regering te verlaten, of ze gaan er zelf aan kapot. Een groot deel van hun achterban is niet akkoord. Het is nog niet te laat voor meneer Peeters om de stekker eruit te trekken.»

«Alle maatregelen zijn vroeger al in Duitsland toegepast. Groeit daar de economie? Nee. Je bespaart jezelf in een recessie. Het is niet alleen sociaal, maar het marcheert niet eens. We moeten *out of the box* durven denken en een nieuwe maatschappijvisie ontwikkelen. Daarin zijn Groen en sp.a nog veel te timide. Links moet ook naar zijn eigen verleden kijken. We kennen nu allemaal de problemen met speculatie binnen de bankensector. Maar wie heeft vroeger de overheidsbanken ASLK en Gemeentekrediet geprivatiseerd? De sp.a en de PS.»

Hangen de sociaal-democraten daarom in de touwen?

Hedebouw: «Daar ben ik van overtuigd. Er is nood aan een duidelijk links discours, zeker in Vlaanderen. Daarom krijg ik ook zoveel positieve feedback wanneer ik in *Terzake* of *De Zevende Dag* zit.»

Nochtans scoort uw partij in verkiezingen en in peilingen goed in het Franstalige landsgedeelte, maar raakt ze in Vlaanderen niet van de grond.

Hedebouw: «Dat komt deels door de kiesdrempel van vijf procent. Peter (*Mertens, de Vlaamse kopman van de PVDA, red.*) had 0,7 procent van de stemmen tekort. Had hij 0,71 procent meer gehaald, dan was het verhaal in de media anders geweest. Daar ben ik van overtuigd.»

«Ik blijf realistisch, maar ons stemmen aantal is wel verdrievoudigd. In Antwerpen zijn we groter dan de Open Vld en de CD&V. In het Franstalige landsgedeelte had je bovendien

een heel specifieke situatie. Daar waren wij de enige linkse oppositiepartij.»

Communautaire karikatuur

Is de harde waarheid niet dat Vlaanderen rechtser is?

Hedebouw: «Binnen Vlaanderen en Wallonië zie ik ook veel verschillen hoor. Limburg en Luik hebben meer gemeen dan Luik en Namen, al was het maar de aanwezigheid van grote fabrieken en mijnen. Antwerpen en Charleroi hebben meer gemeen dan Antwerpen en de Kempen. Natuurlijk zijn er verschillen in België, maar het is geen communautaire karikatuur. Daarom zijn wij ook een unitaire

“Groen en sp.a zijn te naïef”

partij. Ook de samenwerking tussen Groen en Ecolo vind ik keipositief. Meyrem (*Almaci, Groen, red.*) zou er goed aan doen om de vraag van haar Franstalige collega's naar een fusie positief te beantwoorden»

«We moeten de verschillen daarom niet ontkennen. Culturele strijd is belangrijk. Maar de Vlaamse strijd is toch gevoerd? Welke discriminatie van Vlamingen bestaat er nog? Vandaag is de sociale discriminatie het hoofdprobleem.»

Ontkent u dan dat beide landsdelen uit elkaar groeien? We kijken naar andere televisiezenders, lezen andere kranten en stemmen op andere partijen.

Hedebouw: «Al dat gedoe over twee publieke opinies. Ik stel vast dat 85 procent van de Vlamingen vandaag

een vermogenswinstbelasting wil. In Wallonië wil 83 procent dat. Dus ja, er is een verschil van 2 procent, maar volgens mij is dat statistisch verwaarloosbaar, nee?»

«De vraag is of we vertrekken vanuit het verschil, of vanuit onze gemeenschappelijke punten. Traditionele partijen halen duidelijk liever alles uit elkaar. Ik ben bioloog van opleiding. Vandaag worden de kaarten met de classificatie van planten geregionaliseerd. Alsof een plant aan de taalgrens stopt! Dat is toch absurd? Maar instellingen en verenigingen krijgen alleen maar geld als ze zich splitsen. Door het geld trekt men ons uit elkaar. In Brussel is het bijna onmogelijk om een gemeenschappelijk cultureel project tussen Théâtre Nationale en de KVS uit te bouwen. Daarom vind ik het zo positief dat Hart Boven Hard vandaag met Tout Autre Chose een Franstalig zusje krijgt. »

Oostblokrechtten

U sprak over de nood aan een nieuwe maatschappijvisie. Droomt de PVDA nog steeds van een nationalisering van de productiemiddelen? Mogen we jullie nog communisten noemen?

Hedebouw: «Ach, dat woord heeft een negatieve bijklank. Voor ons blijft het marxisme het uitgangspunt van ons politieke denken. Marx merkte op dat het kapitalisme niet zo verder kon en zag de sociale drama's die eruit volgden. Dat blijf vandaag toch ontzettend relevant? Voor de bankencrisis was dat soort denken misschien taboe, maar nu is het boek van Thomas Piketty (*econoom die standaardwerk over ongelijkheid in de eenentwintigste eeuw schreef, red.*) een bestseller.»

«Willen wij daarom de oude recepten uit de Oostbloklanden toepassen? Natuurlijk niet. We moeten samen met anderen een socialisme 2.0 ontwikkelen en *out of the box* denken. We hebben bijvoorbeeld dringend een transitie naar groene energie nodig. Elk jaar vraagt de regering aan Elec-

Sociaal

PARLEMENT

trabel of ze alsjeblift niet een klein beetje in groene energie willen investeren. Wat antwoordt Electrabel? "We zullen wel zien, het hangt af van de fiscale cadeaus die we in de ruil krijgen." Wij vinden dat de overheid initiatief moet nemen. Sorry groene vrienden, maar we gaan er niet raken met premies. Kijk naar wat in Vlaanderen met de zonnepanelen gebeurde. Grote industriële zetten parken vol zonnepanelen en gaan met ons geld lopen.»

«De vrije markt bestaat niet meer»

«De vrije markt bestaat niet meer. De meeste markten zijn in handen van een aantal monopolies. Kijk naar vliegtuig- of autofabrikanten of naar energie.»

Is een staatsmonopolie dan zoveel beter? Of is dit een pleidooi voor een echte vrije markt?

Hedebouw: «Er is hier nooit een staatsmonopolie op energie geweest. Dat was altijd in privé-handen. Misschien dat energie daarom in Frankrijk 15 à 20 procent goedkoper is?»

«De maatschappij moet de controle nemen. Daarmee bedoel ik de vakbonden en de rest van het middenveld. Niet een paar bureaucraten die zoals bij de zogezegde staatsbank Belfius alsnog het spel van de markt meespelen.»

Economische macht voor het middenveld klinkt mooi, maar steeds minder mensen zijn lid van een vakbond. Is dat dan wel democratisch?

Hedebouw: «Er is een algemeen probleem van politieke participatie. Weet je, politici praten altijd zo moeilijk en technisch, zodat niemand er wat van begrijpt. Vroeger kwamen mensen in een kerk of kathedraal en waren ze onder de indruk van hun eigen nietigheid en het woord van de bisschop. Vandaag creëren we een elite door het woordgebruik van de politici. We hebben nood aan parlementsleden die op een manier spreken die het volk begrijpt. Zo krijgen mensen terug zin in politiek.»

Als iemand die les geleerd heeft, is het wel Bart De Wever. Weinig politici communiceren zo helder als hij.

Hedebouw: «Hij heeft het dan ook gemakkelijk, want hij moet niet tegen het heersende discours inroeien. De Wever heeft altijd de mond vol van de Vlaamse kwestie, maar past gewoon de liberale recepten uit de rest van Europa toe. Eigenlijk is De Wever niet meer dan een Thatcher aan de Schelde.»

Lees het volledige interview met Raoul Hedebouw op onze website.

STUDENTEN MET EEN FUNCTIEBEPERKING

Wildgroei aan fietsen en te smalle stoepen

Je bent blind of zit in een rolstoel en wil ergens heen? Veel succes. Voor studenten met een functiebeperking is de stad een groot hindernissenparcours.

YENTL COOREMAN EN SAM RIJNDERS

Laat die straat met te smalle trottoirs links liggen. Slalom met je rolstoel langs de wildgroei aan fietsen en vuilniszakken. Hoop dat het verkeerslicht een geluidssignaal voor blinden heeft. Bereik je heelhuids het station? *Fingers crossed* dat je vierentwintig uur eerder een trein reserveerde.

"Ik ga het niet te rooskleurig voorstellen. Er is nog heel wat werk aan de winkel," geeft schepen voor Gelijke Kansen Denise Vandevort (sp.a) ruiterlijk toe. "Maar iedereen heeft recht op mobiliteit."

Mooie woorden, maar dan moet het stadsbestuur een historische achterstand wegwerken. Toch zal het nooit straten openbreken, louter om de toegankelijkheid te vergroten. Een integrale aanpak werkt beter volgens Vandevort. "Jaarlijks zetten we een potje opzij om straten en stoepen aan te pakken. Daarbij houden we rekening met mensen met een functiebeperking." Zo komen er bredere trottoirs in de Parkstraat, wanneer die wordt omgetoverd in een fietsstraat. Bij de vernieuwing van de Bondgenotenlaan werden dan weer noppentegels gelegd om blinden te geleiden.

Alle plannen passeren ook langs een adviesraad toegankelijkheid, al zijn de adviezen niet juridisch bindend. "Daarin zitten heel wat mensen die – spijtig genoeg – ervaringsdeskundige zijn," legt Vandevort uit. "Maar ook ingenieurs,

architecten en mensen van de universiteit. Alleen maar vrijwilligers."

Fietshinder

Bredere stoepen brengen weinig soelaas wanneer ze vol fietsen staan. "We proberen te sensibiliseren hoor. Zo hebben we met de adviesraad een hindernissenparcours uitgewerkt, dat we opzetten bij buurtfeesten, de Studentenwelkom en andere evenementen," gaat Vandevort verder.

«Vooral de fietsen die overal staan, zijn een echt probleem»

STUDENT SOCIAAL WERK LOES

Wie de schouders ophaalt bij een hindernissenparcours, moet voelen. De fietsophaalacties van de Leuvense politie mogen "fietsrazzias" in de ogen van de Fietsersbond en de oppositie zijn, een aangenaam neveneffect zijn toegankelijke stoepen en pleinen. "We willen dat gerust nog meer doen, maar hebben niet genoeg man-

vrouwkracht," stelt Vandevort. "Er zijn nu eenmaal overvloedig veel fietsen in Leuven. Erg fijn, maar het zorgt soms ook voor hinder." Al moet een nieuwe fietsafhandelcentrale aan het station de capaciteit vergroten.

Niet alleen de stad, maar ook de universiteit doet moeite om de toegankelijkheid te verzekeren. "We hebben een charter voor nieuwbouw, gericht op een verbeterde fysieke toegankelijkheid," zegt Ann Dewicke, teamcoördinator cel studeren met een functiebeperking. Ook hier weegt echter een historische erfenis door. De historische gebouwen van de KU Leuven vallen immers niet onder het charter, geeft Dewicke toe. "In het algemeen is er zeker nog werk aan de winkel."

NMBS

Uiteraard beperkt de actieradius van studenten met een functiebeperking zich niet tot het grondgebied van de stad Leuven. Uit getuigenissen (*zie kader*) blijkt dat vooral de NMBS dan roet in het eten gooit. Wie ondersteuning wil, moet minimum vierentwintig uur eerder reserveren.

Er moet immers personeel en materiaal voorhanden zijn, klinkt het bij de persdienst. "Wij hebben een tijdsbeperking om in veel verschillende stations die dienstverlening te kunnen bieden." Bovendien scoort de NMBS daarmee beter dan de Europese norm van 48 uur, klopt de spoormaatschappij zichzelf op de borst.

Nochtans moet je in Nederland maar drie uur vooraf reserveren. Vanaf volgend kalenderjaar zelfs maar een uur. "Het voorbeeld van Nederland zullen we nog niet direct kunnen volgen," reageert de persdienst. "Niet omdat we niet willen, wel omdat het moeilijk is om dat allemaal te regelen."

Loes student sociaal werk

"De universiteit doet haar best. Ik heb maar één probleem gehad, vorig jaar op de campus Sociale Wetenschappen. De lift daar werkte nooit. Ik heb dat gemeld aan de professor. Een week later was het probleem opgelost. Verder zijn alle gebouwen goed aangepast."

"Ik zit op een residentie met omkadering. Dat loopt heel goed. Toen ik nieuw was in Leuven, hebben ze me meteen goed geholpen."

"De stad doet het

echter minder goed. Vooral de fietsen die overal staan, zijn een echt probleem! De busperrons aan het stationsgebouw zijn niet goed ingericht, je kan daar maar langs één kant oprijden, en het is daar veel te smal. Ook in Gasthuisberg is het busperron echt levensgevaarlijk."

"Vuilzakken op straat zijn soms een probleem. Het grootste probleem zijn de fietspaden in Leuven: die zijn echt horror!"

"Het station van Leuven is goed aangepast, daar zijn toegankelijke liften. De trein daarentegen is echt verschrikkelijk. Je moet 24 uur op voorhand reserveren, als student is dat bijna onmogelijk. Ik heb zelfs al vastgezeten in Brussel-Noord. Dan moet ik wachten op het perron op een conducteur om te vragen of ze willen bellen naar de dispatch." (yc)

Foto's: Kalina De Blauwe

Timmy ex-student meertalig management

"Ik heb een petitie opgestart tegen de huidige reservatieregeling van de NMBS. Ik vind dat een absurde regel die mensen beperkt in hun plannen. Soms kom ik aan en krijg ik te horen dat ze niemand meer "meegeven" voor 10 u richting Brussel. Daar sta je dan. Ook wanneer je bijvoorbeeld een trein mist, doen sommige conducteurs moeilijk. Meer flexibiliteit is echt nodig."

"Soms kan je mee wanneer je niet gereserveerd hebt.

Maar dat hangt volledig af van de persoon aan de dispatch. Sommigen zijn ronduit grof."

"In de stad zijn fietsen volgens mij het grootste probleem. Er gebeuren af en toe wel ophaalacties, maar dat zijn er te weinig. Ook geluidssignalen aan verkeerslichten ontbreken vaak. In Nederland of Scandinavië is het ondenkbaar dat die er niet zijn."

"Als student met een beperking was de digitalisering een grote hulp. Dankzij geïntegreerd onderwijs en omzetcentra kan ik nu veel meer dingen lezen. De technologie staat niet stil, en dat is zeker positief." (yc)

De petitie van Timmy vind je op petitie.be. Hij legt ze tegen maart neer bij de minister van Overheidsbedrijven.

17u30
OPEK**Hart boven hard**

Aan OPEK klaagt Hart Boven Hard de besparingen in de cultuursector aan. Het zijn echter niet alleen mensen uit die sector die deze actie ondersteunen, Jo Janssens is zo iemand. "Ik ben patiëntenbegeleider in een psychiatrisch ziekenhuis in Bierbeek en ik heb vandaag gestaakt."

"De maatregelen die de regering treft, zullen grote gevolgen hebben voor mijn patiënten. De druk om patiënten sneller te ontslaan zal stijgen. Wij worden in de psychiatrie gefinancierd als gewone ziekenhuizen, maar bij ons is het meestal niet duidelijk hoe lang een patiënt opgenomen moet zijn. De duur van het herstelproces van een beenbreuk kan je becijferen, maar dit geldt niet voor psychiatrische problemen."

"Onze vakbonden belichten te weinig dat de sociale zekerheid volledig wordt uitgehold. Dat komt ook omdat ze te weinig ruimte krijgen in de media. Als je jezelf niet verzekert dan ben je de pineut als je in een moeilijke situatie komt door ziekte of werkloosheid."(bc)

De nationale stakingsdag tegen de besparingsplannen van de nieuwe regeringen sloeg Leuven uiteraard niet over. Onze fotografen en medewerkers gingen een hele dag op pad en volgden de verschillende acties op.

Tekst Brecht Castel, Korneel De Schamp en Caroline van Rhee
Beeld Kalina De Blauwe, Caroline van Rhee en Karolien Wilmots

10u
Sint-Pieterscollege**Staken voor verbetering**

Hilde, Marine en Hilde werken bij de lerarenopleiding. Ook zij komen mee verbeteren met deze ludieke actie in het St-Pieterscollege. Ze willen vooral een signaal geven. "We maken ons zorgen over de toekomst van het onderwijs. Ze zouden onze werkmiddelen bijvoorbeeld gelijkstellen, waardoor scholen met kansarme kinderen middelen verliezen. De mensen in armoede gaan te lijden hebben onder dit regeerakkoord. De kwaliteit van het onderwijs komt in het gedrang."

"We hebben de middelen de voorbije jaren nooit zien meegroeien, dus we hebben al jaren achterstand. Nu, met de extra bezuinigen, is dat zeker geen reclame voor een kwalitatieve lerarenopleiding. We doen heel veel, maar dat is op kap van het personeel. We moeten vaak puur vrijwilligerswerk doen. Als je er niet in gelooft, kun je het absoluut niet aan. Het enige dat er maar blijft bijkomen, zijn extra taken." (kds)

Staakt

12u
Centrum voor
Algemeen Welzijnswerk

Mensenketting

Het CAW organiseerde een mensenketting tegen de besparingen. En dat is symbolisch, vertelt Hannes: "Dit is een symbolische actie: als er veel bespaard wordt, blijven mensen in de kou staan in een lange wachtrij."

"Ik werk bij CAW. Het besparingsbeleid betekent voor ons kleinere budgetten, en dat betekent simpelweg dat we minder mensen kunnen helpen. Er zijn veel projecten afhankelijk van geld van de overheid, en dat dreigt stil te vallen. Ze moeten juist het geld gaan zoeken bij diegene waar het zit, en niet bij degene die niets hebben."

Koen en Barbara werken bij vzw Alba, die bijzondere jeugdzorg doet. "We gaan dit voelen op de werkvloer. Er gaan mensen ontslagen worden. Dat maakt dat wij minder tijd gaan hebben om ons met iedere jongere grondig bezig te houden. Wij gaan op kortere tijd meer dossiers moeten draaien. En dat terwijl de sterkste schouders blijkbaar niet de zwaarste lasten moeten dragen. Dat kan zo niet verder." (kds)

12u
Martelarenplein

ABVV, ACLVB en ACV

Op het Martelarenplein verzamelen het ABVV, ACLVB en het ACV zich om te protesteren tegen de regeringsmaatregelen. ACV heeft een lange eettafel neergezet onder het motto "Wat serveert de regering?", ABVV blaast pluimen in het rond onder de slagzin "Pluk ons niet kaal."

De opkomst van ACLVB was mager, er kwamen slechts drie mensen opdagen die met een pintje en sigaret op een terras zaten. Lien De Vos (ACW): "Ik sta hier vandaag omdat we vinden dat de regering maatregelen treft waar wij het niet mee eens zijn." Lien toont een checklist, opgesteld door ACV, ABVV en ACLVB. "Wij zijn onder andere tegen de indexesprong van twee procent op het loon, dit kost de werknemer gemiddeld 907 euro bruto per jaar." (cvr)

Student

YOURECA SCIENCE SLAM

Humor, maar dan wetenschappelijk verantwoord

Vorige week werd voor de derde keer de YouReCa Challenge Science Slam georganiseerd. Acht kandidaten bewezen dat wetenschap niet noodzakelijk gelijk staat aan saaiheid.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Het doel van de *YouReCa Challenge* is om een als saai ervaren wetenschappelijk onderzoek op een onderhoudende manier voor te stellen aan een breder publiek door middel van een Science Slam. Hierbij is het de bedoeling dat wetenschappers hun onderzoek op een begrijpelijke en tegelijk onderhoudende manier voorstellen en dit liefst met een flinke dosis humor.

Acht wetenschappers en wetenschapsters namen de uitdaging aan om hun onderzoek in Het Depot voor te stellen. Een professionele jury die werd voorgezeten door Rik Torfs beoordeelde hun prestaties. Zij beoordeelden de kandidaten op zowel wetenschappelijke accuraatheid, begrijpelijkheid en het humoristisch niveau.

De presentatie lag in handen van

van de acht kandidaten. Daarin was erg veel variatie te bemerken. De thema's gingen bijvoorbeeld van sociale netwerken bij de oude Romeinen tot de link tussen kankeronderzoek en 's werelds favoriete huisdier, de hond. Jammer genoeg varieerde de kwaliteit van de acts soms ook erg veel.

Eén act ging bijvoorbeeld door plankenkoorts de mist in, terwijl een andere te lijden had onder een manifest gebrek aan overzicht. Echte comedy van de bovenste plank valt natuurlijk ook niet te verwachten tijdens dit evenement. De kandidaten zijn in de eerste plaats wetenschappers en geen professionele stand-up comedians.

Desondanks bleven een aantal acts stevig overeind. Zij zorgden meermaals voor gelach in de zaal

Winnares Katrien Kolenberg krijgt de prijs uit handen van presentator Jeroen Baert

Kwong Gueng To

Jammer genoeg varieerde de kwaliteit van de acts soms ook erg veel

Jeroen Baert, "de Lieven Scheire van de Aldi" zoals hij zichzelf noemt. Bovenal is hij een lokale stand-up comedian en doctoraal onderzoeker aan de KU Leuven. De interactie tussen de jury en de presentator vormde op zich vaak al een bron van hilariteit.

Variatie

De *YouReCa Challenge* draaide natuurlijk vooral rond de acts

en bleven tegelijk boeiend om te volgen. Ook visueel was er erg veel variatie te bemerken. Sommige deelnemers hielden het bij een sobere presentatie, terwijl anderen voor een heuse filmtrailer kozen.

Katrien Kolenberg viel in de prijzen als winnares van de juryprijs. In haar act toonde zij met behulp van een cello en goed

uitgedachte *visuals* aan dat sterren een geheel eigen geluid produceren. Het publieksprijs ging naar de act van Dennis De Clerck. Aan de hand van Tinder, dating-etiquette en het seksleven van Showbizz Bart bracht hij het probleem van machtsrelaties binnen *public private partnerships* op een hilarische manier naar voor. Beide laureaten waren dus terechte winnaars. Zij wisten het publiek te vermaken terwijl ze ook de nodige kennis bijbrachten.

Gouden pipet

Er is echter ook één groot minpunt aan te stippen: de totaal overbodige inlassing van de uitreiking van de gouden pipet. Deze award voor beloftevolle Belgische wetenschappers en hun onderzoek werd georganiseerd door het tijdschrift Eos. Staatssecretaris voor wetenschapsbeleid Elke Sleurs mocht de award uitreiken.

Een awardshow in een awardshow is geen goed idee. De gouden pipet brak een beetje de sfeer en droeg niet echt bij aan de show. De uitreiking van deze

Al bij al maar een klein ongeluk, dat zeker niet de verdienste van de acht deelnemers en deelnemsters mag overschaduwen. Een Science Slam is een uitste-

Met Tinder, dating-etiquette en het seksleven van Showbizz Bart werd het probleem van machtsrelaties hilarisch gebracht

award moest bovendien in het Nederlands gebeuren, terwijl de Science Slam geheel in het Engels verliep. Dit maakte, zeker voor een publiek waar ook veel internationale studenten aanwezig waren, een verwarrende indruk.

kende methode om wetenschappelijk onderzoek op een heldere en tegelijk boeiende manier bekend te maken aan een groter publiek. En in dat opzet is de *YouReCa Challenge* perfect geslaagd.

Oudejaarsavond Countdown vanop het boogpodium

2015 loert om de hoek. De Leuvense horeca maakt zich al op voor een spetterend feest op 31 december.

CATHERINE HECHTER

De cafés op de Oude Markt organiseren voor de zevende keer samen een feestje. Daarbij verwachten ze meer dan 10.000 mensen. Evert Thys, secretaris van vzw Oude Markt, legt uit: "Wij doen een traditionele countdown, vanop een groot boogpodium waar mensen onderdoor kunnen wandelen. Vanaf 22 uur 's avonds is er een deejay en een lichtshow."

"Tussen 23u30 en 24u uur tellen we gezamenlijk af naar het nieuwjaar. Daarna

blijft de muziek spelen tot half 1. De feestverlichting blijft draaien tot 4 uur 's morgens," verduidelijkt Thys.

"De Oude Markt is er klaar voor!"

EVERT THYS (VZW OUDE MARKT)

Naast het spektakel op de Oude Markt zijn er ook buitenstandjes aan elk café. De uitbaters verkopen bier, frisdrank en natuurlijk bubbels. Bovendien organiseren verschillende cafés een nieuwjaarsparty. "Een aantal zaken houden een party met een all-in formule, maar de meeste cafés zijn gewoon vrij toegankelijk," weet Thys.

Let wel op: alle vuurwerk en eigen drank zijn verboden. Thys benadrukt dat de politie zware controles zal uitvoeren. "We hebben nog nooit problemen gehad, omdat de politie samen met de crew preventief en efficiënt optreedt. Nieuwjaar vieren moet

vooral gezellig en veilig blijven. De Oude Markt is er klaar voor!"

Fakbars

Ook een aantal fakbars openen hun deuren op 31 december. Gnorgl, De Sportzak, Dulci en Maxim'O organiseren feestjes voor studenten. Daarnaast hoopt Politika Kaffee op een honderdtal studenten, die zich wel op voorhand moeten inschrijven.

Voor de mensen die niet in Leuven wonen, maar hier wel oudjaar willen vieren, zet De Lijn feestbussen in. Die rijden door heel de provincie Vlaams-Brabant om mensen veilig naar huis te brengen. Geen excuses dus om thuis te blijven.

Student

LEUVENS NIEUWSTE FAKBAR

Club Montreal wordt nieuwe Dulci

Fakbar Dulci zal in het tweede semester verhuizen naar de Naamsestraat. Het nieuwe thuishonk van de economisten komt in het pand waar nu nog Club Montreal zit.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Na vijftien jaar in het vertrouwde pand in de Tiensestraat te hebben gezeten, is het tijd voor een verhuizing richting de Oude Markt. Volgens Thomas Blomme, fakbarverantwoordelijke

onderzocht, maar Club Montreal leek ons toch het meest geschikt. We zochten ook naar een langetermijnoplossing voor zeker twintig jaar. En Club Montreal voldeed perfect aan die eisen." Blomme kan nog niks kwijt over de exacte datum van de opening. Wel is

"We zochten ook naar een langetermijnoplossing voor zeker twintig jaar"

THOMAS BLOMME, FAKBARVERANTWOORDELIJKE DULCI

van de Dulci, zijn hiervoor verschillende redenen. "We zijn al een tijdje op zoek naar een meer polyvalente ruimte die ons niet alleen de mogelijkheid geeft om een fakbar uit te baten, maar ook gebruikt kan worden voor andere activiteiten van Ekonomika," zegt hij. "Ik heb het hier bijvoorbeeld over de mogelijkheden voor bedrijven om zichzelf te presenteren."

"Verhuizen richting Oude Markt betekent bovendien dat er minder geluidsoverlast is in de Tiensestraat. Daarnaast biedt de nieuwe locatie ook meer ruimte."

Op eigen initiatief

De Leuvense studenteninspecteur Nick Vanden Bussche is ook zeer positief over de verhuizing van de Dulci richting de Oude Markt: "Qua overlast is dit voor de Dulci in ieder geval een verbetering. Fakbargangers komen iets meer naar de Oude Markt, waardoor de stewards hun prioriteiten kunnen stellen."

Hoewel geluidsoverlast op de Tiense al

het zeker dat de nieuwe Dulci volgend semester al zijn deuren zal openen. Blomme: "Momenteel zijn we nog volop bezig met het regelen van praktische zaken. Zodra alles rond is, kiezen we een openingsdatum."

Concurrentiestrijd?

Studenten hoeven zich door de verhuizing geen zorgen te maken om de prijs van hun pint. De de prijzen moeten nog intern besproken worden, maar Ekonomika wil de prijzen zeker studentikoos houden. Goed nieuws voor studerend Leuven, maar wellicht toch oneerlijke concurrentie voor de andere uitbaters op de Oude Markt?

Volgens Evert Thys van de VZW Oude Markt zal dat niet echt een probleem zijn: "De uitbaters van de Oude Markt staan over het algemeen positief tegenover de komst van de Dulci. Natuurlijk hadden enkele uitbaters wel schrik dat er volk bij hen weggevoerd zou worden, maar ik denk dat dat wel meevalt."

"Het is zeker niet de bedoeling een concurrentiestrijd aan te gaan."

een aantal jaren een agendapunt is van de Leuvense politie, zegt Vanden Bussche absoluut geen beleid te hebben gevoerd om de Dulci daar weg te krijgen. "De keuze van Dulci om daar weg te gaan is volledig het initiatief van Ekonomika."

Praktische zaken

De locatie van het huidige Club Montreal is uitermate gunstig, vlakbij het kloppend hart van feestend Leuven. Over de locatie is Blomme dan ook zeer tevreden. "We hebben een aantal opties

"Elk café heeft zijn eigen karakter en sterkte die ervoor zorgt dat er volk op af komt. Ik denk dat een beweging van de fakbars richting de Oude Markt alleen maar positief kan zijn. De contacten met Ekonomika zijn in het verleden trouwens altijd goed geweest en ik zie ook geen redenen waarom dat zou veranderen."

Blomme bevestigt: "Het is zeker niet de bedoeling een concurrentiestrijd aan te gaan. De Oude Markt trekt een ander publiek aan - wij hebben toch wel een andere doelgroep."

Persfoto's

SOS Blok snelt je knuffelend ter hulp

SOS Blok probeert het blokken al enkele jaren te verlichten. Talloze vrijwilligers zetten zich in om verzoekjes van studenten in te willigen. [Marijke Vanderschot](#)

Het concept van SOS Blok is ondertussen wel bekend. Studenten sturen hun verzoekjes in via de facebookpagina die de organisator, studentenkoepel LOKO, beheert. Vrijwilligers worden daarna uitgestuurd om aan die verzoeken te voldoen. Van inkopen doen tot een striptease: het SOS Blokteam staat klaar.

Organisator Gerrit Willems van LOKO is volop bezig met de voorbereidingen van SOS Blok voor de komende examenperiode. "We gaan net beginnen met vrijwilligers ronselen. Natuurlijk is het moeilijker in de winter, omdat er nu nog veel thesisers zijn. Die zijn meestal net klaar in de zomer en steken vooral dan een handje toe. Er is sowieso al een basis om op te bouwen uit de vorige jaren. Het is een sterk concept dat blijft groeien."

Groepsknuffels

Het concept blijft grotendeels hetzelfde, al probeert Willems toch andere accenten te leggen. "Net zoals vorig jaar kan iedereen aanvragen doen

tussen 12 en 20u. Dit jaar wil ik ook echt inzetten om naar de studenten toe te gaan. Dan kunnen we soep of chocomelk gaan uitdelen, wat altijd leuk is in de wintertijd."

Al blijft het afwachten of dat realiteit wordt. "Zoiets is natuurlijk sterk afhankelijk van de mankracht die we hebben. Vandaar mijn oproep naar vrijwilligers: elke helpende hand is welkom, en je krijgt er een mooie glimlach voor terug," besluit Willems.

Er zijn ook ideeën om het concept uit te breiden. "We merken dat veel studenten eenzaam zijn in de examenperiode. Vandaar dat we ook momenten willen organiseren waar we ons neerzetten en mensen kunnen afkomen voor een babbeltje of wat sociaal contact." Groepsknuffels van LOKO behoren dus tot de mogelijkheden. "Ik knuffel graag," vertelt Willems met een brede glimlach. "Vooral de dames dan."

SOS Blok vindt plaats van 22 tot 29 januari. Vrijwilligers mogen altijd mailen naar gerrit.willems@loko.be.

"Ik knuffel graag, vooral de dames"

GERRIT WILLEMS
(ORGANISATOR)

Van inkopen doen tot een striptease: het SOS Blokteam staat klaar

Kerstwensen

Rik Torfs
rector

Ik wil dat de lezers van het Kerstfeest genieten op de manier die ze zelf het beste vinden. Ik wens ze een prachtig jaar, en het jaar zal des te prachtiger zijn naarmate ze zich dichter verbonden voelen met de KU Leuven. Ik wens dat zoveel mogelijk mensen zich blijven ontwikkelen aan de KU Leuven. Daar ben ik iedereen heel dankbaar voor.

Charles Michel
premier

In 2014 zijn wij met deze regering een uitdaging aangegaan die lef en doorzettingsvermogen vraagt. Die twee kwaliteiten zijn, volgens mij, onmisbaar als student. Je moet lef hebben om te slagen. Je hebt doorzettingsvermogen nodig om lef te hebben. Haal het maximum uit 2015, zet door, toon lef en blijf vooral Veto lezen. ;-)

Katlijn Malfliet
vicerector Cultuur en Diversiteitsbeleid

Een univ is links of is niet, zo wordt gezegd, Zalig Yin-Yang jaar!

Sergio Quisquater
entertainer

Ik wens de Vetolezers een goede gezondheid, maar dat is natuurlijk een clichéantwoord. Ik hoop ook dat ze, ergens in hun leven, financieel onafhankelijk kunnen zijn. Dat maakt het leven gemakkelijker.

Luc Rombouts
beiaardier

Ik wens aan alle Leuvense studenten een hele gelukkige Kerstmis met veel jingle bells, zowel vanuit de toren als in de kerstboom. Ik wens jullie ook een goede blok toe en ik beloof dat ik in januari niet op de beiaard zal spelen om jullie niet te storen in de eerste zit. Dus als je er in je eerste zit niet door bent, steek het niet op de beiaard.

Daniel Lips
CEO Alma

Eerst en vooral aan Veto een pluim en een dikke merci, jullie wens ik een kritisch 2015 toe. Ook bedankt aan al wie in 2014 in Alma is komen eten, dat 2015 minstens even lekker en gezellig mag zijn. In crisis- en besparingstijden wens ik iedereen een goed gevulde sok onder de matras. Maar, geld is de armste manier om rijk te zijn. Daarom wens ik iedereen vooral veel wijsheid, nestwarmte en geluk. Voor iedereen een dikke knuffel en lekker eten in de Alma. En natuurlijk veel succes in de komende examenperiode!

Didier Pollefeyt
vicerector Onderwijs

Aan alle studenten van de KU Leuven wens ik voor de kerstvakantie: [combinatie naar keuze:]
..minstens 30% studieefficiëntie
..minstens 30% verbondenheid met familie en vrienden
..minstens 30% aandacht voor al wat zich schijnbaar in de marge bevindt
Overgoten met 100% kerstlicht

Bernard Tilleman
decaan faculteit Rechtsgeleerdheid

Ik vind de kerstperiode één van de mooiste periodes van het jaar. Helaas betekenen de eindejaarsdagen niet voor iedereen een vrolijke tijd. Laat ons even denken aan hen voor er wie geen plaats is in de herberg, laat ons de traditie van het sturen van kerstwensen gebruiken om oprecht dank te zeggen aan de mensen die ons in het afgelopen jaar geholpen hebben bij de studies, bij het werk of in het dagelijkse leven. Ik neem alvast de gelegenheid om jullie, studenten, hartelijk te danken. Jullie zijn de drijfveer van ons, professoren, dankzij jullie blijven wij jong en kunnen wij blijven dromen.

Karel Van Den Bossche
voorzitter LOKO

Aan alle studenten; ik wens jullie een succesvolle examenperiode toe, waarin je toch nog enigszins kan genieten van de feest- en familievreugde, en een ontspannende oudejaarsavond!

Kathleen Van Maele
Directeur Acco

Kersttijd: het is het lot van elke student de blok begint op een f*ck-moment soms is het flink balen toch zal die periode je toekomst mee bepalen één ding is zeker: Acco steunt je en gunt je een schitterende procent Een geweldig 2015 gewenst aan elke student!

Kris Peeters
vicepremier

Ik wens jullie plezier wanneer het kan, hoop wanneer het nodig is en volharding wanneer het moet. Kijk in 2015 met een kritische maar open geest naar de wereld. Lees Veto, maar stel er niet te veel. Maak er een jaar van opbouwende dialoog van. Een jaar waarin we de toekomst samen vorm geven.

Andries Verslyppe
voorzitter Stura

Voor 2015 wens ik alle studenten meer inspraak, meer kwaliteit, meer inspiratie, meer moed, meer aha-erlebnis, meer begeleiding, meer durf, meer schoonheid, meer verwondering, meer ideeën en een transparantere studentenvertegenwoordiging. Knal die blok!

Luk Draye
decaan faculteit Letteren

Ik wens ons allen eerst beschouwelijke kerst en nadien een jaar met gevarieerde ingrediënten: engagement voor de goede zaak; voldoende relativeringsvermogen, maar geen gelatenheid; een draaglijke mate aan eigen gelijk; voldoening uit persoonlijk succes én uit welbevinden van het gemenebest; en vooral: Weitblick, Weitblick...

Bart Kerremans
decaan faculteit Sociale Wetenschappen

Ik wens de studenten en Veto-lezers veel kansen toe om liefde en warmte te geven en liefde en warmte te krijgen. Het klinkt melig en klassiek, maar het vormt de basis die we nodig hebben om andere zaken te kunnen realiseren ... kwetsbare mensen als we zijn ..en om echt geluk te vinden. Ook wens ik iedereen de werkvreugde toe die ikzelf het afgelopen jaar mocht ervaren. Meteen wens ik de studenten ook meer creativiteit en originaliteit toe dan dewelke waarvan ik in deze kerstwensen blij heb gegeven.

Katleen Defranco
mama hoofdredacteur

Ik wens alle studenten toe dat ze geslaagd zijn, maar ook dat ze veel plezier mogen maken in hun leven!

Marina Deville
mama redactiesecretaris

Ik hoop op goede relaties tussen de studenten en de Leuvenaars. Dat mag gerust uitmonden in een groots vreugdefeest, zo lang iedereen z'n fiets maar netjes wegzet en niet te luid is.

Cultuur

RECENSIE ARSENAL IN HET DEPOT

Klank- en lichtspel voor gevorderden

Diederik Craps

Dance! Dance! Dance! heet de nieuwe tournee van Arsenal. De Belgische groep combineert film en muziek die de toeschouwers vanuit hun zetel meesleurt naar het verre Japan.

MIKA TUYAERTS

Het is donker. De enige bron van licht is een wit scherm aan het podium waarachter een aantal rendierachtige schimmen bewegen.

Plots beginnen de figuren muziek te spelen. Zwaardere gitaarriffs wisselen lichtvoetige elektronische klanken af. Langzamerhand gaan de schimmen op in de film die intussen op het scherm geprojecteerd wordt. De figuren zijn de bandleden van Arsenal. Ze zullen gedurende het optreden nog vaker opduiken achter het filmscherm, soms subtiel, soms zeer expliciet.

Puntje van de stoel

Dance! Dance! Dance! is een filmconcert, een symbiose van film en livemuziek. Het vertelt het verhaal van een Japanse deejay die een einde aan zijn leven wil maken. Dansen is verboden, krachtens een oude wet die opnieuw wordt ingevoerd, en zijn muziekcarrière is dus voorbij. Daarnaast is de liefde van zijn leven enkele jaren voordien gestorven. Een trauma dat hij nooit verwerkt heeft.

Het verhaal bestrijkt een groot spectrum aan menselijke emoties: angst, geluk, verdriet, gekruid met humor, veelal door de Japanse *way of life*. Verder speelt de tsunami die Japan enkele jaren geleden trof een belangrijke rol. Deze inbedding in "het echte leven" geeft de film en de personages extra persoonlijkheid.

Muziek en film gaan hand in hand, en versterken elkaar. De film is niet zomaar een overgang van nummer A naar nummer B. Nu eens expliciteert de muziek de emoties bij het verhaal, dan zorgt de film weer voor gepaste achtergrondbeelden bij de muziek.

Waar de film je naar het puntje van je stoel brengt, duwt de muziek je nog een paar centimeter verder, of omgekeerd. De driehoeksverhouding film-muziek-publiek klopt gewoon.

Eigen sound

Zowel het verhaal als de muziek zijn meeslepend, maar toch blijft er tijdens de meeste nummers een vreemd gevoel van herkenning. De nieuwe songs zijn, op enkele Japanse invloeden na, weinig vernieuwend. De eigen sound waarmee Arsenal de voorbije jaren succes oogstte, blijft behouden. Nu nog verrast worden door de futuristische klanken van de band, is hetzelfde als stomverbaasd opkijken wanneer Luke Skywalker in de volgende Star Warsfilm een laserzwaard bovenhaalt.

Toch was er tijdens het concert van een déjà vu geen sprake, vooral

dankzij het metier van de bandleden. De gitaarriffs klinken live nog strakker, nummers zijn licht aangepast om binnen de film te passen en de bandleden *performen* nog altijd met het enthousiasme van een roedel jonge wolven.

De driehoeksverhouding film-muziek-publiek klopt gewoon

Daarnaast is ook de uitwerking van het concept goed gedaan. Arsenal gaat nog een stapje verder dan de filmconcerten van vandaag, waar vaak een gekende film wordt begeleid door livemuziek. Bij dit concert gaan muziek en film echt in mekaar op en smelten ze samen tot een amalgaam dat elk menselijk zintuig beroert.

Muziek en film smelten samen tot een amalgaam dat elk menselijk zintuig beroert

Studeren op Mozart of blokken op Bloc Party?

De blokperiode nadert, en dan duiken er steeds weer studies op over de zin en onzin van muziek tijdens het studeren. Helpt het je concentratie vooruit of net niet?

SANDER PELSMAEKERS

Tallose neurowetenschappers en psychologen breken zich al jaren het hoofd over de vraag of muziek bevorderlijk werkt tijdens het studeren. Iedereen kent het onderzoek van Rauscher, Shaw en Ky uit 1993. Zij concludeerden dat luisteren naar Mozart je slimmer maakt. Hordes studenten die zich aan een streepje Amadeus waagden, maar veel meer dan een stijgende verkoop van klassieke muziek bleek dat Mozarteffect niet teweeg te brengen. Op een onderzoek naar de invloed van kurkdrome dubstep is het nog wachten, maar recent gingen onderzoekers wel aan de slag met het onderwerp.

David Scholz schreef in 2011 een thesis voor de Universiteit van Amsterdam over het effect van muziek op je concentratie. Liedjes met tekst hebben bijvoorbeeld een negatief effect op de concentratie, en het is dan ook beter om naar instrumentale nummers te luisteren.

Meer dan een stijgende verkoop van klassieke muziek bleek het Mozarteffect niet teweeg te brengen

Daarnaast is het ook van belang wat je precies aan het doen bent. Zo is muziek af te raden tijdens verbale taken, terwijl het geen invloed heeft op opdrachten rond wiskunde of logisch nadenken.

Ten slotte hangt een groot deel van de persoonlijkheid af. Extraverte mensen worden over het algemeen minder gestoord door muziek op de achtergrond dan hun introverte collega's.

Motivatie

Welbehagen is ook een belangrijke factor wanneer je aan het blokken gaat. Zo kan voor de ene student een gezellige omgeving concentratiebevorderend werken, terwijl de andere zich motiveert met een twaalfde fles cola. Licht natuurlijk, want dat is gezond.

Ook muziek kan soms bijdragen tot een beter gemoed tijdens het studeren. Net daarom is het zo moeilijk om muziek eenduidig af te doen als een stoorzender of wondermiddel.

Melina De Dijn, monitor voor de studenten Taalen letterkunde verklaart: "Sommige studenten kunnen geen achtergrondgeluid verdragen. Dat zijn vaak diegenen die het moeilijk hebben met afleiding in het algemeen: geluiden, een zicht uit het raam, enzovoort. Anderen kunnen net beter studeren wanneer ze naar muziek luisteren. Dat hangt echt van persoon tot persoon af."

Tot nader order lijkt het erop dat er niet één soort muziek is die slimmer maakt of de concentratie bevordert. Iemand die Mozart verafschuwt, gaat echt niet beter studeren dankzij de 16de pianosonate.

Als je toch met muziek wilt studeren, kies dan iets wat je motiveert, en verwacht vooral geen mirakels. Het Beatles- of Radioheadeffect is vooralsnog niet bewezen.

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Cultuur

Recensie

Rebelse muziek van Tinariwen

De Malinese woestijnrockers van Tinariwen sloegen vorige dinsdag hun tentenkamp op bij 30CC. De Schouwburg fungeerde als oase waar fans hun dorst lesten en hun kruiken vulden. Of was dat een fata morgana?

GEERT JANSSEN

De blues, zo weet u vast wel, is het resultaat van Afrikaanse muzikale tradities die ten gevolge van de slavernij en daarmee samenhangende driehoekshandel wortel schoten in de Nieuwe Wereld. Parallel daaraan ontwikkelden diezelfde muzikale tradities zich verder in Afrika. Luie mensen zonder fantasie noemen dit vaak wereldmuziek. Alle muziek is echter wereldmuziek. Marsmannetjes zijn slechts zelden funky, op Venus hebben ze geen gevoel voor ritme.

**De ongreepbare zang
verspreide melancholie en
deed het hart dromen**

Waar we naar toe willen: de woestijnrockers van Tinariwen schitterden vorige dinsdag in de Schouwburg. Dit Toeareggezelschap stamt uit Mali maar werd begin jaren tachtig opgericht in een vluchtelingenkamp in het Libië van kolonel Qadhafi. De tijdsgeest rook naar onrust en burgeroorlog. Het leverde dan ook rebelse muziek op: opstandig, kritisch, vlijmscherp. Het gebruik van akoestische en elektrische gitaren sloeg een brug naar het Westen. De exotische percussie en zang in de Toearegtaal Tamasheq zorgden ervoor dat die brug altijd een beetje wankelt.

Donder

Aan het einde van de twintigste eeuw werd de Sahara definitief te klein. Tinariwen veroverde eerst Frankrijk en toen de rest van de wereld. Zoals tijdens de Tweede Wereldoorlog hield ons land niet lang stand. In 2010 passeerde Tinariwen al eens in Leuven tijdens het Kulturamafestival, in 2012 ging het folkfestival van Dranouter onverbiddelijk voor de bijl.

Het mag dan ook niet verbazen dat de Schouwburg ei zo na uitverkocht was dinsdag. Voor een zeer divers publiek dan nog wel. We zagen zowat alle leeftijden passeren en hoorden even veel Frans als Nederlands. Er waren nogal wat hardcorefans bij: reeds bij het opkomen donderde een applaus door de zaal alsof Tinariwen niets meer te bewijzen had.

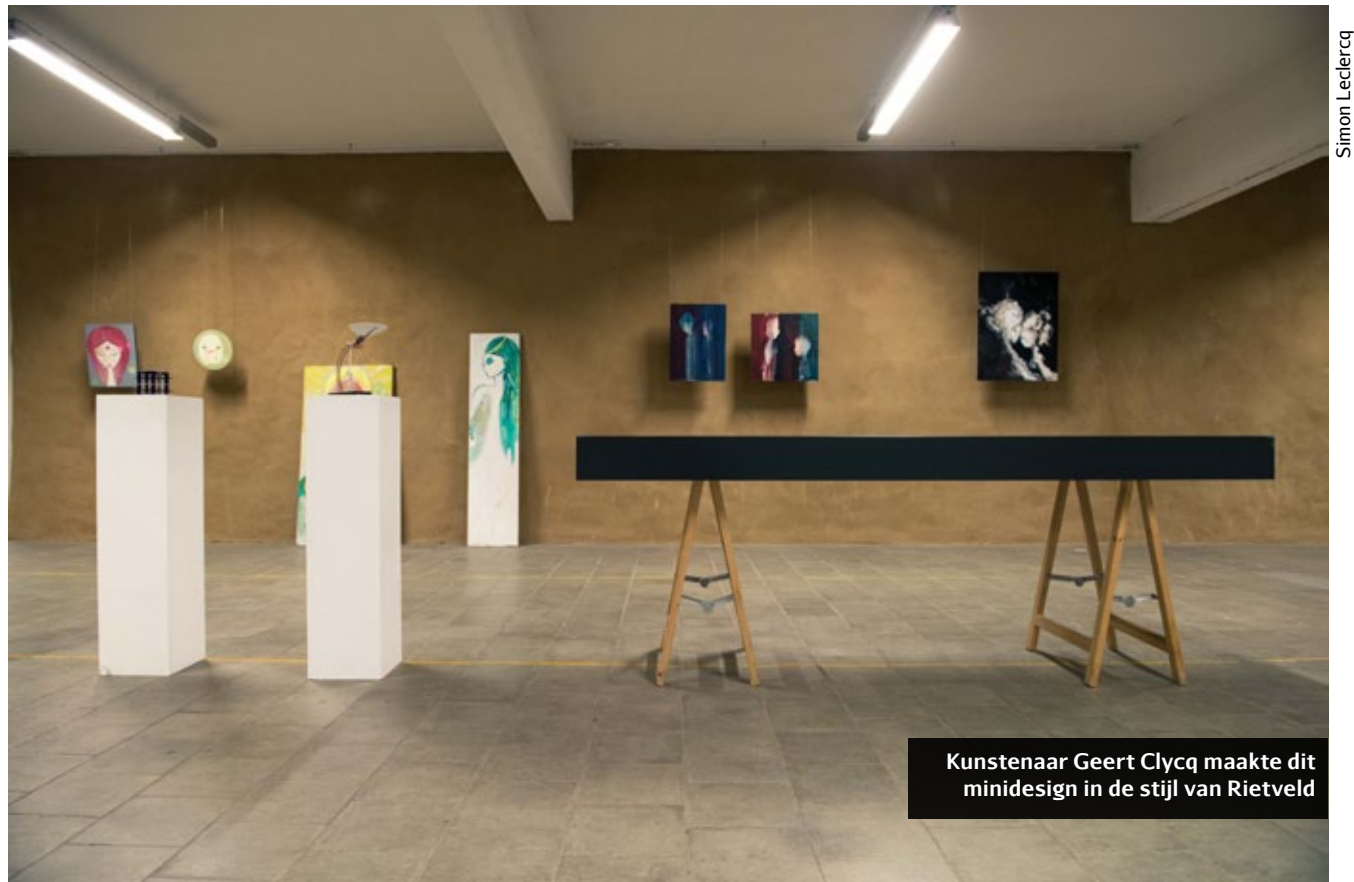
Scheherazade

Het siert de heren dat ze desalniettemin een poging deden. Hun uitgesponnen nummers werkten zich langzaam maar zeker naar verpletterende climaxen toe terwijl de ongreepbare zang melancholie verspreide en het hart deed dromen. Wij zagen zandstormen, het Vreemdelingenlegioen en koningin Scheherazade aan ons geestesoog passeren. Nooit geweten dat wij zo een lui onderbewustzijn hadden.

Problematischer echter was de combinatie tussen de beperkte beenruimte van de schouwburg en het swingende karakter van de muziek. Langs alle kanten losten mensen dit op door hun zitplaatsen te verlaten en de schaarse gangpaden als dansvloer te beschouwen. We zeiden toch al dat dit rebelse muziek is.

Die avond is er niemand ontevreden naar huis gegaan. Bovendien leek iedereen immuun voor de koude van de naderende winter. Wij vinden al dagenlang zandkorrels terug in al onze jaszakken en investeren binnenkort maar eens in een waterpijp.

SOCIAAL-ARTISTIEK FESTIVAL LIASON PUBLIEK IN OPEK

Kunstenaar Geert Clycq maakte dit minidesign in de stijl van Rietveld

Simon Leclercq

Tussen Picasso en Rietveld

Voor de derde keer vond in Liaison Publiek plaats. Het evenement is het resultaat van de samenwerking tussen De FactorY en Cie Tartaren.

JASPER VAN LOY

De vlag Liaison Publiek dekt vele ladingen. Zo presenteerde het sociaal-artistieke theatergezelschap Cie Tartaren al een voorproefje van wat het volgend jaar zal brengen. Ook de dansvoorstelling Alle Mooie Dingen is Verdwenen en een debat kregen een plaatsje in de zesdaagse.

Cie Tartaren speelt ook een cruciale rol in Memoritis, de video-installatie van Kurt d'Haeseleer en een ander onderdeel van Liaison Publiek. D'Haeseleer baseerde zijn werk op tekst van Ilja Leonard Pfeiffer.

De hoofdmoot van het sociaal-artistieke festival was echter de overzichtstentoonstelling van De FactorY. Het sociaal-artistieke atelier, dat zich vooral

Met niet meer dan naamplaatjes en een summere pancarte moet je het doen, maar gelukkig spreken de werken voor zich

op kwetsbare groepen in de samenleving richt, palmde de tweede verdieping van OPEK in met een uitgepuurde expo.

Uitgepuurd, want uitleg krijgt de bezoeker nauwelijks bij de werken. Met niet meer dan naamplaatjes en een summere pancarte moet je het doen, maar gelukkig spreken de werken grotendeels voor zich.

Picasso

De schilderijen van Alexandre Diaz spreken bijvoorbeeld meteen aan. Diaz speelt kleuren tegen elkaar uit en goochelt hier en daar met perspectief in het decor achter zijn menselijke figuren.

Ook Wim Meel schildert menselijke figuren, maar toch kan het contrast met Diaz nauwelijks groter zijn. Meel gaat resoluut de abstraherende toer op met hoekige creaturen die aan Picasso doen denken en geestige titels als Zagevent meekrijgen.

De tentoonstelling gaat verder dan alleen schilderkunst. Jacques Bollen schikt zinsneden en uitdrukkingen om de vele betekenissen van het woord 'hoop' uit te drukken. Geert Clycq maakt minidesign in de stijl van Rietveld (zie links op de foto), terwijl Thomas Van 't Veld de mogelijkheden van 3D-ontwerp verkent.

Soms gaan de kunstenaars ook heel persoonlijk aan het werk. Greet Verstraete laat haar eigen peuterfoto's in dialoog gaan met schilderijen die ze er zelf van maakte. De combinatie is een grimmige persiflage op de typische commode vol familieherinneringen.

Budget

De titel van Liaison Publiek slaat op de band tussen kunstenaar en

publiek, die bij de beide organisaties achter het evenement centraal staat. Bijna alle kunstwerken van de tentoonstellingen waren dan ook te koop. Wie over een bescheiden budget beschikte, kon enkele werken in postkaartvorm aanschaffen.

Liaison Publiek is een warm initiatief, dat twee belangrijke sociaal-artistieke organisaties in Leuven verenigt en onbekende talenten een forum geeft. Een fijne expo is het resultaat.

De theatrale video-installatie Memoritis loopt tot 18 januari 2015 in bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4 in Leuven.

- aankondiging -

ITHAKA zoekt KUNST

Ithaka is het beeldende kunstenfestival van de Leuvense studentenkoepel LOKO. Ben je een jonge, ambitieuze kunstenaar en zoek je een platform of ruimte om je werk te tonen?

Dien een projectvoorstel in tegen maandag 26 januari. Elke deelnemer krijgt bovendien een werkbudget van 500 euro.

Interesse? Mail naar ithaka@loko.be. Meer informatie vind je op de webpagina van LOKO Cultuur. (www.loko.be/cultuur)

Cultuur

In een klein hoekje

DE BEIAARD

Cultuur zit overal in Leuven, als je maar goed zoekt. Tweewekelijks duikt Veto in de kleine en minder bekende mazen van het Leuvense cultuurnet.

“Het beiaardspel heeft absoluut een meerwaarde”

Enkele weken geleden upgrade Unesco de Belgische beiaardcultuur tot immaterieel cultureel erfgoed. Ook Leuven kent haar fair share aan klokken, torens en beiaardiers. Onder hen: Luc Rombouts, beiaardier van de KU Leuven.

QUINTEN EVENS

Luc Rombouts' favoriete speelgoed staat 289 trappen hoog. In een klein kamertje op het dak van Leuven worden we geconfronteerd met een vreemde bekentenis van de muzikant: “Ik ben bankier bij een grote Vlaamse bankverzekeraar. Dat doe ik al ongeveer 25 jaar -even lang als ik beiaard speel.”

Hoe wordt een bankier beiaardier?

Luc Rombouts: «Ik ben eerder toevallig beiaardier geworden. De beiaard van de Leuvense universiteitsbib werd gerestaureerd in 1983 en toen is er aan de KU Leuven een beiaardklas opgericht. Ik las dat in de krant en kotgenoten zeiden me: “Luc dat is iets voor jou”. Ik was op dat moment bezig met het zoeken naar een nieuw muziekinstrument en ineens viel daar die beiaardles uit de lucht. Na 1 jaar les in Leuven ben ik naar de eigenlijke beiaardschool in Mechelen gegaan om het diploma van beiaardier te halen.»

Hoe ziet de doorsnee dag van een beiaardier eruit?

Rombouts: «De meeste beiaardiers doen dat in hun vrije tijd of naast hun beroepsleven. Het is financieel niet haalbaar om daarvan te leven. Ik bespeel de twee universitaire beiaarden: dat is de beiaard van de bibliotheek hier, en die van het Begijnhof. Daarnaast ben ik ook stadsbeiaardier in Tienen, daar speel ik op zondagmiddag.»

«Het is wel zo dat je naast het spelen zelf ook moet oefenen. Oefenen gebeurt niet op de echte beiaard, anders zou je een gehele stad terroriseren. Dat gebeurt op een oefen-

klavier, een echt klavier verbonden met een soort xylofoon.»

Bestaat er een speciaal repertoire voor beiaard?

Rombouts: «De meeste beiaardiers spelen covers van bestaande liedjes. Da's eigenlijk de kern van het beiaardrepertoire: wij spelen voor een ganse stad, voor een publiek dat er niet voor gekozen heeft naar die beiaard te luisteren. Daarom proberen wij zeer toegankelijke en gevarieerde muziek te spelen.»

«Er bestaat ook een oorspronkelijk beiaardrepertoire, van componisten die echt voor klokken hebben geschreven. Dat repertoire reserveren wij voor speciale zomerconcerten waarbij het publiek ook echt naar een luisterplaats komt. Dan halen we het onderste uit de kan, proberen we de klokken op hun best te doen klinken.»

Wie is dan de Bach voor het beiaardrepertoire?

Rombouts: «Da's toevallig een Leuenaar, Matthias van den Gheyn. Hij was de stadsbeiaardier voor de Sint-Pieterskerk en hij heeft preludia voor beiaard geschreven. Alle beiaardiers ter wereld spelen die muziek omdat die zo goed geschreven is. Hij heeft -inderdaad- de bijnaam gekregen: “de Bach van de beiaard”.»

Unesco

De beiaard is sinds enkele weken werelderfgoed van de Unesco.

Rombouts: «Juister gezegd: de beiaardcultuur, met de opleiding, het repertoire en al haar verhalen errond is zopas immaterieel cultureel erfgoed geworden van Unesco. De erkenning is zelfs nog straffer: de inspanningen die de Belgische beiaardiers de laatste

Meredith Geldof

eeuw hebben gedaan om dat instrument levend te houden, hebben de erkenning gekregen van “voorbeeldpraktijk” voor andere erfgoedgemeenschappen wereldwijd. Met video, luisterwedstrijden en dergelijke zijn we erin geslaagd om het repertoire te vernieuwen en de beiaard dichterbij het publiek te brengen.»

ning van de beiaard ten goede komt. In Nederland heeft men de laatste jaren op meer dan twintig plaatsen beiaardiersposten geschrappt. Daar speelt nu enkel nog de automaat. Dat willen we vermijden: het beiaardspel heeft absoluut een meerwaarde.»

“Het is financieel niet haalbaar om hiervan te leven”

Krijgt u ooit klachten?

Rombouts: «Heel af en toe, bijvoorbeeld als er in de examentijd toch een bespeling is -in principe zwijgt de beiaard tijdens de examenperiode. Dan is er al eens een klacht, maar ik kan het aantal klachten door de jaren heen letterlijk op één hand tellen.»

Krijgt u nu loonsopslag?

Rombouts: «(Lacht) Nee, maar wij hopen wel dat die erkenning de financiële erken-

ning van de beiaard in actie zien, maar geen zin om naar het Ladeuzeplein te gaan? **VetoTV** maakte een reportage. Check daarvoor ons Youtube-kanaal.

Recensie Man Bijt Hond in het theater

Kunstencentrum STUK toonde vorige week de voorstelling *Perhaps All The Dragons*. Ondanks de draak van een titel waren wij onder de indruk van het opzet dat collectief Berlin hier tentoonspreidt.

THOMAS CLIQUET

Berlin laat dertig mensen uit de hele wereld een eind weg vertellen. Oud, jong, man, vrouw, dik, dun, blank, gekleurd, qua diversiteit zit het snor. De neerslag van deze verhalen wordt in de vorm van filmpjes gepresenteerd in de Labozaal van STUK.

De setting van *Perhaps All The Dragons* breekt met de klassieke

theaterconventies. Toeschouwers gaan niet op een tribune zitten, maar aan een ovalen tafel met per stoel een tv-scherm. Individualisering ten top. Op die schermen praten dertig mensen tegelijkertijd, wat resulteert in een Skypekakofoon. Dat wil niet zeggen dat we niets verstaan van wat de gefilmde personen ons vertellen.

Wij krijgen achtereenvolgens een Zweedse neuroloog te zien,

een Braziliaanse manager van een klassieke pianiste, een Spaanse torero, een Nederlandse sociaal psycholoog en een Japanse studente

We houden wel van wat filosofische reflectie, hipsters die we zijn

die zich jarenlang heeft opgesloten in haar kamer.

Waargebeurd?

Zijn deze mensen acteurs, of zijn al deze verhalen waargebeurd? Op het programmakaartje staat dat 29 verhalen waar zijn. Aha! Er zit dus één leugenaar tussen. Het is onmogelijk te zeggen wie die onoprechte mens is. Alle getuigenissen zijn even realistisch.

Theatermakers die spelen met de grens tussen fictie en realiteit kunnen steeds op onze goedkeuring rekenen. Bovendien houden we, hipsters die we zijn, wel van

een onderhoudende filosofische reflectie.

Op het einde beginnen alle schermpersonen synchroon te zingen en wordt de titel duidelijk. “Perhaps all the dragons in our lives are princesses who are only waiting to see us act, just once with beauty and courage”. Een citaat van de Duitse dichter Rainer Maria Rilke, over de afstotelijkheid des levens die we moeten bedekken met de mantel der liefde. Dat kunnen wij niet mooier verwoorden.

Voor meer info: <http://berlinberlin.be/perhaps/>

Menu v/d week 15 - 19/12/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Ten gevolge van de nationale syndicale actie zullen volgende restaurants op maandag 15 december gesloten zijn: Alma 2, Alma 3, Alma De Valk, Groep T. Wij ontvangen je graag in Alma 1, Alma Gasthuisberg en De Moete (van 11u tot 14u), waar je terecht kan voor broodjes en soep. Alma Pauscollege is geopend van 11.30u tot 14u en van 17.30u tot 19.30u. **Wij verontschuldigen ons voor het ongemak.**

dinsdag

Chipolata met wortelpuree	€ 3.20	
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling	€ 5.40	
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten A1+A2	€ 4.20	
Mixed Grill actieschotel A1+A3	€ 5.90	
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en forestiergroenten A1+A2	€ 5.40	
Big Alma hamburger met slaatje A2	€ 4.20	
Steak met groenten en saus A1	€ 5.90	

woensdag

Big Alma hamburger met slaatje A1+A3	€ 4.20	
Quornpita A1+A3	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot A1+A3	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise klein A1+A2	€ 3.20	
Steak met groenten en saus A1	€ 5.90	
1/2 kip met saus en garnituur A2 , enkel avondmenu	€ 5.90	
Witloofgratin A2+A3	€ 5.40	
Kipfilet met broccolivulling, poolse saus en wortelbalkjes A1+A3	€ 5.90	

donderdag

Eindejaarsmenu	€ 5.90
Paprika-Hamburger met ratatouille	€ 3.20
Vogelnestje met spinazie en mosterdsaus	€ 4.20

vrijdag

Hertoginnenkrokant met boontjes A1	€ 3.20	
Vegetarisch koninginnenhapje A1	€ 4.20	
Gepaneerde pladijs met botersaus, peterselie en krieltjes A1	€ 5.40	

Eindejaarsmenu
18 december

Prijs: €5,90

Alma 1, Alma 2, Alma 3, Gasthuisberg, Pauscollege

Hoofdschotel	Hoofdschotel vegetarisch
Wienerschnitzel met mornaysaus	Spaghetti bolognaise met wortelbalkjes
Worst met pasta en olijven	Worst met pasta en olijven
Spaanse gebakkenkroketten	Vegetarisch gebakkenkroketten
Vegetarisch koninginnenhapje met Thai Chutney	Vegetarisch koninginnenhapje met Thai Chutney
Chocolade met olijven	Chocolade met olijven

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

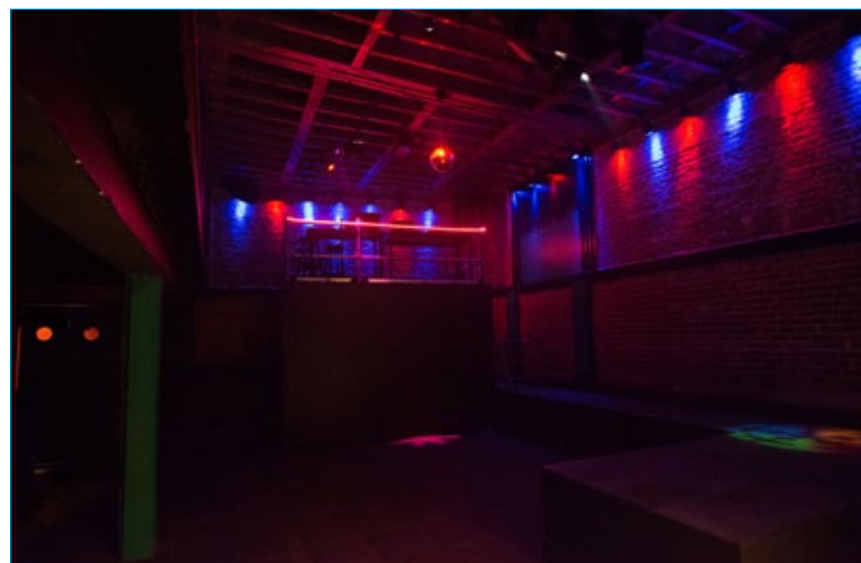

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

Match begint met enige vertraging na Russische annexatie van de 16 meter

Vrienden en kennissen komen samen om een laatste groot te brengen aan Jos Ghysen

Oorlog Syrië

Vlucht MH730

Obama bezoekt België

Verkiezingen

RIP Jos Ghysen

WK: België - Rusland

Januari Februari Maart April Mei Juni
KULEUGEN 2014
 Juli Augustus September Oktober November December

Afgetrainde Reotor Torfs loopt Stoet der Togati in reoordtijd

20u: Startschot gegeven

Colofon

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016 22 44 38
 e-mail: veto@veto.be
 www.veto.be
 www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 12
 Dinsdag 16 december 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
 Korneel "Nog dertien goede krantjes maken" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
 Sam "Nog wat concepten voorbijsterven" Rijnders
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven

Redactie:
 Yentl "Mijn prioriteiten leren respecteren" Cooreman, Margot "Geen spullen meer kwijtraken en taekwondo leren" De Boeck, Catherine "Leren snowboarden" Hechter, Karel "Een dope zijn als in 2014" Peeters, Jasper "Een burgermanifest schrijven" Van Loy, Karolien "Meer foto-ideeën uitwerken" Wilmots

Schrijvers:
 Brecht "Mijn Blokkengeld aan mijn Vetovrienden geven" Castel, Thomas "RedSec worden" Cliquet, Paul-Emmanuel "Op tijd komen" Demeyere, Quinten "Geen kind maken" Evens, Litsa "Mensen bekeren tot het optimisme" Hellings, Dorien "Me minder ergeren aande NMBS, al wordt dat moeilijk" Jaenen, Geert "Onthaasten" Janssen, Sander "Scorpio deserteren voor Veto" Pelsmaekers, Mika "Creatiever zijn wanneer Sam mijn colofonnaam vraagt" Tuybaerts, Lisanne "Minder stressen"

van der Meijde, Evelyne "Elke week gaan klimmen" Van Hecke, Jelle "Meer inspiratie vinden voor mijn nieuwjaarsresoluties voor 2016" Van Herck, Vivian "Vaker mijn kamer opruimen" van Laarhoven, Marijke "De zak Maltezers niet meer in een keer leegeten" Vanderschot

Fotografen:
 Diederik Craps, Kalina "Scratch afstuderen, meer foto's maken!" De Blauwe, Meredith "Zelfstandig fotografiebedrijfje oprichten" Geldof, Kwong Gueng "Foto verkopen voor 6,5 miljoen dollar en 5 cent" To, Simon "Piano leren spelen" Leclercq, Caroline "Coördinator Internationaal bij LOKO worden en mijn geheime relaties beter verbergen voor Sam" van Rhee

Tekenaars:
 Jeroen "Eens nuchter gaan slapen" Baert, Margot De Boeck, Martijn "Wereldoverheersing" Stoop, Karen

"Slapen met Channing Tatum" Van Peteghem

Dtp:
 Korneel De Schamp, Sam Rijnders

Eindredactie:
 Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Tobias "Een deadline halen" Geerinckx-Rice, Catherine Hechter, Sam Rijnders, Jasper Van Loy

IT:
 Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
 Alfaset cvba - Lindsay "Geld van LOKO verduisteren" De Decker
 info@alfasetleuven.be
 016 22 04 66

Drukkerij:
 Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
 Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-

nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
 Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabbonnement.

Meewerken aan Veto?
 Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wat zijn jouw goede voornemens?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
 Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaïld worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Sergio Quisquater

“Ik wil geen prijzen winnen”

Geen Leuvense kerstmarkt zonder muzikale intermezzi. Dit jaar zorgde onder andere Sergio voor vuurwerk op het podium. Hij scoorde in 2014 zijn eerste nummer 1-hit.

JASPER VAN LOY

2014 was het jaar van Sergio. Na een jarenlange carrière, waarin hij onder andere dance-hits scoorde met Touch of Joy en naar het Eurovisiesongfestival trok, bestormde de luidste Lub-bekenaar de Vlaamse hitlijsten met *Alleen met jou*. De ambancemaker mocht dan ook niet ontbreken op de kerstmarkt van Leuven.

Hou je zelf van de feestdagen?

Sergio: «Ik moet toegeven dat ik er vroeger meer van hield. Hoe ouder ik word, hoe liever ik wil dat die periode snel voorbij is. Er sluipt sleur in, het is altijd hetzelfde verhaal. Ik heb er geen degout van, maar de tijd dat ik ervoor stond te springen, is voorbij. Ik krijg ook al lang geen kerstcadeautjes meer, maar moet er altijd kopen voor iemand anders. Dat maakt het nog erger. (lacht)»

Is er een groot verschil tussen de entertainer Sergio en de mens Serge Quisquater?

Sergio: «Als ik niet op het podium sta, ben ik een pak rustiger. De mensen weten in mijn omge-

ving dat wanneer mijn volume omhooggaat, ik aan het werk ben. Toch zit er veel van mezelf in Sergio, het is geen rol of typetje.»

Wat doe je om die klik te maken voor je het podium opgaat?

Sergio: «Voor elk optreden drink ik één pintje, meestal ad fundum. Daarnaast moet ik ook altijd een ketting dragen tijdens een optreden. Als ik ze niet draag, ben ik niet 100% zeker dat het concert goed zal zijn.»

“Het hoeft niet altijd perfect gezongen te zijn”

Pas je je setlist aan aan de gelegenheid, zoals de kerstmarkt?

Sergio: «Ik heb sowieso geen vaste setlist. Ongeveer de helft van de nummers is elk optreden hetzelfde, maar de andere helft hangt af van het publiek en de sfeer. Gelukkig kent mijn ge-

luidstechnicus mijn hele repertoire uit het hoofd. Eén woord op het podium volstaat voor hem om te weten welk liedje hij moet starten.»

2014 was het jaar van je eerste nummer 1-hit. Hoe komt het dat het na vele jaren net met dat nummer raak was?

Sergio: «Het is een samenloop van omstandigheden. Dat het een goed nummer is, is natuurlijk het belangrijkste. Daarnaast was er op het moment dat het uitkwam misschien geen sterker Vlaams nummer op de markt. Concurrentie is er altijd, maar niet altijd evenveel.»

Hoe komen jouw nummers tot stand?

Sergio: «We werken met een ploeg. Alles begint met de input die ik geef aan Bart (Herman, Vlaamse zanger, red.). Hij kan dat veel korter en bondiger schrijven dan ik het zelf ooit zou kunnen.»

«Voor het inzingen in de studio werk ik samen met een vaste producer. Dat is lastiger dan het lijkt, want John (Terra, Vlaamse zanger, red.) is streng voor mij, zeker als het op uitspraak aankomt.»

Niet te onderschatten, terwijl veel mensen net dat wel doen.

Sergio: «Dat is hun volste recht. Vaak geef ik ze gelijk, maar soms ook niet. Ik kan alleen maar een geluid produceren dat zoveel mogelijk mensen aanspreekt. Dat dat nooit alle

mensen kunnen zijn, is alleen maar logisch.»

Wat is jouw grootste kwaliteit als zanger?

Sergio: «Mensen raken, dat is mijn kwaliteit. Dat heeft niks te maken met mooi zingen, want veel mensen kunnen mooi zingen zonder iets te doen met de mensen.»

«Daarnaast kan ik ook vanalles. Dat is soms ook mijn probleem, want het is niet altijd gemakkelijk kiezen. Soul, rock, het levenslied, dance: ik heb het allemaal al gedaan.»

Wie beschouw je als je muzikale voorbeelden?

Sergio: «Het mag egocentrisch klinken, maar ik heb nooit in mijn leven iemand geadoreerd.»

“De MIA’s interesseren mij niet”

Ik heb voor verschillende mensen veel respect, maar fan zijn van iemand zit niet in mijn natuur.»

«Wat de crooners uit de jaren ‘50, ‘60 en ‘70 deden, vind ik straf. Mensen als Tom Jones en Engelbert Humperdinck moesten het doen met veel minder middelen dan wij nu. In die tijd moest je ook nog echt kunnen

zingen om het te maken, wat vandaag niet altijd het geval is.»

«Ik ben nooit iemand geweest die een album van a tot z kan uitluisteren. Altijd zijn er wel nummer die mij minder interesseren. De uitzondering op de regel is *New Gold Dream* van Simple Minds (Schotse newwavegroep, red.). In mijn tienerjaren was ik een newwaver en die plaat is dan ook pure nostalgie.»

Wat wil je met je muziek betekenen?

Sergio: «Ik ben in de eerste plaats een entertainer, een man van het moment. Ik wil bij de mensen iets losmaken. Het hoeft niet altijd perfect gezongen te zijn, daarvoor leef ik te zwaar. (lacht)»

«Ik hoop altijd dat de mensen een speciale tijd hebben tijdens mijn optredens. Als mijn publiek zich gewoon kan amuseren zonder meer, is mijn doel bereikt. Ik ben niet de persoon die prijzen wil winnen. De MIA’s interesseren mij bijvoorbeeld niet.»

Wie zou jij willen uitroepen tot persoon van het jaar?

Sergio: «Moet het iemand bekend zijn?»

Niet noodzakelijk.

Sergio: «Dan kies ik voor mijn vrouw, omdat ze weer een jaartje verder met mij doorsparteld heeft. Dat vergt veel inspanning en opoffering. (lacht)»

